

تفسیر
بمکتب
ایمان
نسخه خطی
تفسیر علی المرتضی

بازرسی شد
۱۳۸۴

بازدید شد
۱۳۸۴

۱۰۷۸۹-۳

کتابخانه مجلس شورای ملی

کتاب: تفسیر اللمعه الهدیه الیه جلد دوم سورۃ آل عمران
مؤلف: محمد رضا بن عبدالحسین الرضوی الطوسی
موضوع: خط برن
شماره ثبت کتاب: ۸۷۲۲۸
شماره قفسه: ۱۱۹۵۳

خطی - فهرست شده
۱۱۹۵۳

بسم الله الرحمن الرحيم

این نسخه
بر صفا
مطهر

بازرسی شد

بازدید شد
۹۳۸۴

U-1.519

کتابخانه مجلس شورای ملی

كتاب تفسير الأعمدة للهداية للأمام حبيب بن محمد سورة آل عمران
مؤلف محمد رضا بن عبد الحسين الرضوي الطوسي

موضوع: خط برنس شماره قفسه: ۱۱۹۵۳

شماره ثبت کتاب

1575A

مصر

مصر

١٢

١٢

بسم الله الرحمن الرحيم

الحمد لله الذي جعلنا من عباده

وأيضا العقباء كونه مع جنة
صلوات الله عليهم
ولم ير أن قد سررت
و قد قولت مع هذا
وهذا الذي لا يفرق
أصله من الذي لا يفرق
أولئك الذين لا يفرق
أولئك الذين لا يفرق

١١١١

از آن متفق که این خط در سال ۱۲۴۵
میلادی و در روز شنبه ۱۳ شهریور ماه
در شهر تبریز نوشته شده است.
این سند در کتابخانه ملی ایران نگهداری می‌شود.

۱۲۴۵

[illegible]

عليه شيء في الارض ولا في السموات
و في الارض و في السموات

५५३

^٢-
تجدد و در آنجا
سواران را با
مال السدا را
من بعد از این
مجلس خود را
نورانی را
علاوه بر
الاصحابی که
و ان حلقه
قائم الحلف
فصل الاصل
ملحوظ کن
مسئله اولی

بسم الله الرحمن الرحيم
الحمد لله الذي هدانا لهذا
ما كنا لنهتدي لولا أن هدانا الله

١٠٠
 ١٠١
 ١٠٢
 ١٠٣
 ١٠٤
 ١٠٥
 ١٠٦
 ١٠٧
 ١٠٨
 ١٠٩
 ١١٠
 ١١١
 ١١٢
 ١١٣
 ١١٤
 ١١٥
 ١١٦
 ١١٧
 ١١٨
 ١١٩
 ١٢٠
 ١٢١
 ١٢٢
 ١٢٣
 ١٢٤
 ١٢٥
 ١٢٦
 ١٢٧
 ١٢٨
 ١٢٩
 ١٣٠
 ١٣١
 ١٣٢
 ١٣٣
 ١٣٤
 ١٣٥
 ١٣٦
 ١٣٧
 ١٣٨
 ١٣٩
 ١٤٠
 ١٤١
 ١٤٢
 ١٤٣
 ١٤٤
 ١٤٥
 ١٤٦
 ١٤٧
 ١٤٨
 ١٤٩
 ١٥٠
 ١٥١
 ١٥٢
 ١٥٣
 ١٥٤
 ١٥٥
 ١٥٦
 ١٥٧
 ١٥٨
 ١٥٩
 ١٦٠
 ١٦١
 ١٦٢
 ١٦٣
 ١٦٤
 ١٦٥
 ١٦٦
 ١٦٧
 ١٦٨
 ١٦٩
 ١٧٠
 ١٧١
 ١٧٢
 ١٧٣
 ١٧٤
 ١٧٥
 ١٧٦
 ١٧٧
 ١٧٨
 ١٧٩
 ١٨٠
 ١٨١
 ١٨٢
 ١٨٣
 ١٨٤
 ١٨٥
 ١٨٦
 ١٨٧
 ١٨٨
 ١٨٩
 ١٩٠
 ١٩١
 ١٩٢
 ١٩٣
 ١٩٤
 ١٩٥
 ١٩٦
 ١٩٧
 ١٩٨
 ١٩٩
 ٢٠٠
 ٢٠١
 ٢٠٢
 ٢٠٣
 ٢٠٤
 ٢٠٥
 ٢٠٦
 ٢٠٧
 ٢٠٨
 ٢٠٩
 ٢١٠
 ٢١١
 ٢١٢
 ٢١٣
 ٢١٤
 ٢١٥
 ٢١٦
 ٢١٧
 ٢١٨
 ٢١٩
 ٢٢٠
 ٢٢١
 ٢٢٢
 ٢٢٣
 ٢٢٤
 ٢٢٥
 ٢٢٦
 ٢٢٧
 ٢٢٨
 ٢٢٩
 ٢٣٠
 ٢٣١
 ٢٣٢
 ٢٣٣
 ٢٣٤
 ٢٣٥
 ٢٣٦
 ٢٣٧
 ٢٣٨
 ٢٣٩
 ٢٤٠
 ٢٤١
 ٢٤٢
 ٢٤٣
 ٢٤٤
 ٢٤٥
 ٢٤٦
 ٢٤٧
 ٢٤٨
 ٢٤٩
 ٢٥٠
 ٢٥١
 ٢٥٢
 ٢٥٣
 ٢٥٤
 ٢٥٥
 ٢٥٦
 ٢٥٧
 ٢٥٨
 ٢٥٩
 ٢٦٠
 ٢٦١
 ٢٦٢
 ٢٦٣
 ٢٦٤
 ٢٦٥
 ٢٦٦
 ٢٦٧
 ٢٦٨
 ٢٦٩
 ٢٧٠
 ٢٧١
 ٢٧٢
 ٢٧٣
 ٢٧٤
 ٢٧٥
 ٢٧٦
 ٢٧٧
 ٢٧٨
 ٢٧٩
 ٢٨٠
 ٢٨١
 ٢٨٢
 ٢٨٣
 ٢٨٤
 ٢٨٥
 ٢٨٦
 ٢٨٧
 ٢٨٨
 ٢٨٩
 ٢٩٠
 ٢٩١
 ٢٩٢
 ٢٩٣
 ٢٩٤
 ٢٩٥
 ٢٩٦
 ٢٩٧
 ٢٩٨
 ٢٩٩
 ٣٠٠
 ٣٠١
 ٣٠٢
 ٣٠٣
 ٣٠٤
 ٣٠٥
 ٣٠٦
 ٣٠٧
 ٣٠٨
 ٣٠٩
 ٣١٠
 ٣١١
 ٣١٢
 ٣١٣
 ٣١٤
 ٣١٥
 ٣١٦
 ٣١٧
 ٣١٨
 ٣١٩
 ٣٢٠
 ٣٢١
 ٣٢٢
 ٣٢٣
 ٣٢٤
 ٣٢٥
 ٣٢٦
 ٣٢٧
 ٣٢٨
 ٣٢٩
 ٣٣٠
 ٣٣١
 ٣٣٢
 ٣٣٣
 ٣٣٤
 ٣٣٥
 ٣٣٦
 ٣٣٧
 ٣٣٨
 ٣٣٩
 ٣٤٠
 ٣٤١
 ٣٤٢
 ٣٤٣
 ٣٤٤
 ٣٤٥
 ٣٤٦
 ٣٤٧
 ٣٤٨
 ٣٤٩
 ٣٥٠
 ٣٥١
 ٣٥٢
 ٣٥٣
 ٣٥٤
 ٣٥٥
 ٣٥٦
 ٣٥٧
 ٣٥٨
 ٣٥٩
 ٣٦٠
 ٣٦١
 ٣٦٢
 ٣٦٣
 ٣٦٤
 ٣٦٥
 ٣٦٦
 ٣٦٧
 ٣٦٨
 ٣٦٩
 ٣٧٠
 ٣٧١
 ٣٧٢
 ٣٧٣
 ٣٧٤
 ٣٧٥
 ٣٧٦
 ٣٧٧
 ٣٧٨
 ٣٧٩
 ٣٨٠
 ٣٨١
 ٣٨٢
 ٣٨٣
 ٣٨٤
 ٣٨٥
 ٣٨٦
 ٣٨٧
 ٣٨٨
 ٣٨٩
 ٣٩٠
 ٣٩١
 ٣٩٢
 ٣٩٣
 ٣٩٤
 ٣٩٥
 ٣٩٦
 ٣٩٧
 ٣٩٨
 ٣٩٩
 ٤٠٠
 ٤٠١
 ٤٠٢
 ٤٠٣
 ٤٠٤
 ٤٠٥
 ٤٠٦
 ٤٠٧
 ٤٠٨
 ٤٠٩
 ٤١٠
 ٤١١
 ٤١٢
 ٤١٣
 ٤١٤
 ٤١٥
 ٤١٦
 ٤١٧
 ٤١٨
 ٤١٩
 ٤٢٠
 ٤٢١
 ٤٢٢
 ٤٢٣
 ٤٢٤
 ٤٢٥
 ٤٢٦
 ٤٢٧
 ٤٢٨
 ٤٢٩
 ٤٣٠
 ٤٣١
 ٤٣٢
 ٤٣٣
 ٤٣٤
 ٤٣٥
 ٤٣٦
 ٤٣٧
 ٤٣٨
 ٤٣٩
 ٤٤٠
 ٤٤١
 ٤٤٢
 ٤٤٣
 ٤٤٤
 ٤٤٥
 ٤٤٦
 ٤٤٧
 ٤٤٨
 ٤٤٩
 ٤٥٠
 ٤٥١
 ٤٥٢
 ٤٥٣
 ٤٥٤
 ٤٥٥
 ٤٥٦
 ٤٥٧
 ٤٥٨
 ٤٥٩
 ٤٦٠
 ٤٦١
 ٤٦٢
 ٤٦٣
 ٤٦٤
 ٤٦٥
 ٤٦٦
 ٤٦٧
 ٤٦٨
 ٤٦٩
 ٤٧٠
 ٤٧١

فصل في بيان الالفاظ قولها في التورس والانجيل

[illegible]

الخامس

[illegible]

ولهذا احسن الى الناس من هذه النسخة التي اوردنا في هذا الكتاب
من كتاب التكملة في معرفة النسخ التي اوردنا في هذا الكتاب
والله اعلم بالصواب والحمد لله رب العالمين

۱۰۰
 ۱۰۱
 ۱۰۲
 ۱۰۳
 ۱۰۴
 ۱۰۵
 ۱۰۶
 ۱۰۷
 ۱۰۸
 ۱۰۹
 ۱۱۰
 ۱۱۱
 ۱۱۲
 ۱۱۳
 ۱۱۴
 ۱۱۵
 ۱۱۶
 ۱۱۷
 ۱۱۸
 ۱۱۹
 ۱۲۰
 ۱۲۱
 ۱۲۲
 ۱۲۳
 ۱۲۴
 ۱۲۵
 ۱۲۶
 ۱۲۷
 ۱۲۸
 ۱۲۹
 ۱۳۰
 ۱۳۱
 ۱۳۲
 ۱۳۳
 ۱۳۴
 ۱۳۵
 ۱۳۶
 ۱۳۷
 ۱۳۸
 ۱۳۹
 ۱۴۰
 ۱۴۱
 ۱۴۲
 ۱۴۳
 ۱۴۴
 ۱۴۵
 ۱۴۶
 ۱۴۷
 ۱۴۸
 ۱۴۹
 ۱۵۰
 ۱۵۱
 ۱۵۲
 ۱۵۳
 ۱۵۴
 ۱۵۵
 ۱۵۶
 ۱۵۷
 ۱۵۸
 ۱۵۹
 ۱۶۰
 ۱۶۱
 ۱۶۲
 ۱۶۳
 ۱۶۴
 ۱۶۵
 ۱۶۶
 ۱۶۷
 ۱۶۸
 ۱۶۹
 ۱۷۰
 ۱۷۱
 ۱۷۲
 ۱۷۳
 ۱۷۴
 ۱۷۵
 ۱۷۶
 ۱۷۷
 ۱۷۸
 ۱۷۹
 ۱۸۰
 ۱۸۱
 ۱۸۲
 ۱۸۳
 ۱۸۴
 ۱۸۵
 ۱۸۶
 ۱۸۷
 ۱۸۸
 ۱۸۹
 ۱۹۰
 ۱۹۱
 ۱۹۲
 ۱۹۳
 ۱۹۴
 ۱۹۵
 ۱۹۶
 ۱۹۷
 ۱۹۸
 ۱۹۹
 ۲۰۰
 ۲۰۱
 ۲۰۲
 ۲۰۳
 ۲۰۴
 ۲۰۵
 ۲۰۶
 ۲۰۷
 ۲۰۸
 ۲۰۹
 ۲۱۰
 ۲۱۱
 ۲۱۲
 ۲۱۳
 ۲۱۴
 ۲۱۵
 ۲۱۶
 ۲۱۷
 ۲۱۸
 ۲۱۹
 ۲۲۰
 ۲۲۱
 ۲۲۲
 ۲۲۳
 ۲۲۴
 ۲۲۵
 ۲۲۶
 ۲۲۷
 ۲۲۸
 ۲۲۹
 ۲۳۰
 ۲۳۱
 ۲۳۲
 ۲۳۳
 ۲۳۴
 ۲۳۵
 ۲۳۶
 ۲۳۷
 ۲۳۸
 ۲۳۹
 ۲۴۰
 ۲۴۱
 ۲۴۲
 ۲۴۳
 ۲۴۴
 ۲۴۵
 ۲۴۶
 ۲۴۷
 ۲۴۸
 ۲۴۹
 ۲۵۰
 ۲۵۱
 ۲۵۲
 ۲۵۳
 ۲۵۴
 ۲۵۵
 ۲۵۶
 ۲۵۷
 ۲۵۸
 ۲۵۹
 ۲۶۰
 ۲۶۱
 ۲۶۲
 ۲۶۳
 ۲۶۴
 ۲۶۵
 ۲۶۶
 ۲۶۷
 ۲۶۸
 ۲۶۹
 ۲۷۰
 ۲۷۱
 ۲۷۲
 ۲۷۳
 ۲۷۴
 ۲۷۵
 ۲۷۶
 ۲۷۷
 ۲۷۸
 ۲۷۹
 ۲۸۰
 ۲۸۱
 ۲۸۲
 ۲۸۳
 ۲۸۴
 ۲۸۵
 ۲۸۶
 ۲۸۷
 ۲۸۸
 ۲۸۹
 ۲۹۰
 ۲۹۱
 ۲۹۲
 ۲۹۳
 ۲۹۴
 ۲۹۵
 ۲۹۶
 ۲۹۷
 ۲۹۸
 ۲۹۹
 ۳۰۰
 ۳۰۱
 ۳۰۲
 ۳۰۳
 ۳۰۴
 ۳۰۵
 ۳۰۶
 ۳۰۷
 ۳۰۸
 ۳۰۹
 ۳۱۰
 ۳۱۱
 ۳۱۲
 ۳۱۳
 ۳۱۴
 ۳۱۵
 ۳۱۶
 ۳۱۷
 ۳۱۸
 ۳۱۹
 ۳۲۰
 ۳۲۱
 ۳۲۲
 ۳۲۳
 ۳۲۴
 ۳۲۵
 ۳۲۶
 ۳۲۷
 ۳۲۸
 ۳۲۹
 ۳۳۰
 ۳۳۱
 ۳۳۲
 ۳۳۳
 ۳۳۴
 ۳۳۵
 ۳۳۶
 ۳۳۷
 ۳۳۸
 ۳۳۹
 ۳۴۰
 ۳۴۱
 ۳۴۲
 ۳۴۳
 ۳۴۴
 ۳۴۵
 ۳۴۶
 ۳۴۷
 ۳۴۸
 ۳۴۹
 ۳۵۰
 ۳۵۱
 ۳۵۲
 ۳۵۳
 ۳۵۴
 ۳۵۵
 ۳۵۶
 ۳۵۷
 ۳۵۸
 ۳۵۹
 ۳۶۰
 ۳۶۱
 ۳۶۲
 ۳۶۳
 ۳۶۴
 ۳۶۵
 ۳۶۶
 ۳۶۷
 ۳۶۸
 ۳۶۹
 ۳۷۰
 ۳۷۱
 ۳۷۲
 ۳۷۳
 ۳۷۴
 ۳۷۵
 ۳۷۶
 ۳۷۷
 ۳۷۸
 ۳۷۹
 ۳۸۰
 ۳۸۱
 ۳۸۲
 ۳۸۳
 ۳۸۴
 ۳۸۵
 ۳۸۶
 ۳۸۷
 ۳۸۸
 ۳۸۹
 ۳۹۰
 ۳۹۱
 ۳۹۲
 ۳۹۳
 ۳۹۴
 ۳۹۵
 ۳۹۶
 ۳۹۷
 ۳۹۸
 ۳۹۹
 ۴۰۰
 ۴۰۱
 ۴۰۲
 ۴۰۳
 ۴۰۴
 ۴۰۵
 ۴۰۶
 ۴۰۷
 ۴۰۸
 ۴۰۹
 ۴۱۰
 ۴۱۱
 ۴۱۲
 ۴۱۳
 ۴۱۴
 ۴۱۵
 ۴۱۶
 ۴۱۷
 ۴۱۸
 ۴۱۹
 ۴۲۰
 ۴۲۱
 ۴۲۲
 ۴۲۳
 ۴۲۴
 ۴۲۵
 ۴۲۶
 ۴۲۷
 ۴۲۸
 ۴۲۹
 ۴۳۰
 ۴۳۱
 ۴۳۲
 ۴۳۳
 ۴۳۴
 ۴۳۵
 ۴۳۶
 ۴۳۷
 ۴۳۸
 ۴۳۹
 ۴۴۰
 ۴۴۱
 ۴۴۲
 ۴۴۳
 ۴۴۴
 ۴۴۵
 ۴۴۶
 ۴۴۷
 ۴۴۸
 ۴۴۹
 ۴۵۰
 ۴۵۱
 ۴۵۲
 ۴۵۳
 ۴۵۴
 ۴۵۵
 ۴۵۶
 ۴۵۷
 ۴۵۸
 ۴۵۹
 ۴۶۰
 ۴۶۱
 ۴۶۲
 ۴۶۳
 ۴۶۴
 ۴۶۵
 ۴۶۶
 ۴۶۷
 ۴۶۸
 ۴۶۹
 ۴۷۰
 ۴۷۱

فانسی

[illegible]

حور کمال

[illegible]

وَمَا يَعْدُ تَأْوِيلُهُ إِلَّا اللَّهُ وَالرَّاسِخُونَ فِي الْعِلْمِ يَقُولُونَ آمَنَّا بِهِ كُلٌّ مِنْ عِنْدِ رَبِّنَا وَمَا يَذَّكَّرُ إِلَّا أُولُو الْأَلْبَابِ

أُولُو الْأَلْبَابِ

[illegible][illegible]

١٠٠
 ١٠١
 ١٠٢
 ١٠٣
 ١٠٤
 ١٠٥
 ١٠٦
 ١٠٧
 ١٠٨
 ١٠٩
 ١١٠
 ١١١
 ١١٢
 ١١٣
 ١١٤
 ١١٥
 ١١٦
 ١١٧
 ١١٨
 ١١٩
 ١٢٠
 ١٢١
 ١٢٢
 ١٢٣
 ١٢٤
 ١٢٥
 ١٢٦
 ١٢٧
 ١٢٨
 ١٢٩
 ١٣٠
 ١٣١
 ١٣٢
 ١٣٣
 ١٣٤
 ١٣٥
 ١٣٦
 ١٣٧
 ١٣٨
 ١٣٩
 ١٤٠
 ١٤١
 ١٤٢
 ١٤٣
 ١٤٤
 ١٤٥
 ١٤٦
 ١٤٧
 ١٤٨
 ١٤٩
 ١٥٠
 ١٥١
 ١٥٢
 ١٥٣
 ١٥٤
 ١٥٥
 ١٥٦
 ١٥٧
 ١٥٨
 ١٥٩
 ١٦٠
 ١٦١
 ١٦٢
 ١٦٣
 ١٦٤
 ١٦٥
 ١٦٦
 ١٦٧
 ١٦٨
 ١٦٩
 ١٧٠
 ١٧١
 ١٧٢
 ١٧٣
 ١٧٤
 ١٧٥
 ١٧٦
 ١٧٧
 ١٧٨
 ١٧٩
 ١٨٠
 ١٨١
 ١٨٢
 ١٨٣
 ١٨٤
 ١٨٥
 ١٨٦
 ١٨٧
 ١٨٨
 ١٨٩
 ١٩٠
 ١٩١
 ١٩٢
 ١٩٣
 ١٩٤
 ١٩٥
 ١٩٦
 ١٩٧
 ١٩٨
 ١٩٩
 ٢٠٠

ومن ثم لم يجدوا من يملأ على علمه على حال سائر الناس في الخط
والعلم والدين بل ان الناس انما في المذهب فاضى والجميع يهتدون
 والمشتبه بالذي يشبهه **مضاد** **و** غير صحيح من جهة
 حال سائر العلماء على حال الناس وليس في العلم والدين قال
 ان سائر العلماء في العلم والدين قد جعلوا في العلم
 والدين **مضاد** **و** غير صحيح من جهة
 الحق والدين في العلم والدين **مضاد** **و** غير صحيح من جهة
 الحق **مضاد** **و** غير صحيح من جهة

على ما يريتم في قوله ان الناس انما في المذهب فاضى والجميع يهتدون
 والجميع يهتدون في المذهب فاضى والجميع يهتدون في المذهب
 عن سائر العلماء في العلم والدين قد جعلوا في العلم والدين
 مضاد وغير صحيح من جهة
 عذابهم في قوله ان الناس انما في المذهب فاضى والجميع يهتدون
 الكفر وغير صحيح من جهة
 انهم في قوله ان الناس انما في المذهب فاضى والجميع يهتدون
 مضاد وغير صحيح من جهة
 آمنوا في قوله ان الناس انما في المذهب فاضى والجميع يهتدون
 ومنهم الذين في قوله ان الناس انما في المذهب فاضى والجميع يهتدون
 كثر من قوله ان الناس انما في المذهب فاضى والجميع يهتدون

[illegible]

ملفوظات ابوالکلام

١٠٠
 ١٠١
 ١٠٢
 ١٠٣
 ١٠٤
 ١٠٥
 ١٠٦
 ١٠٧
 ١٠٨
 ١٠٩
 ١١٠
 ١١١
 ١١٢
 ١١٣
 ١١٤
 ١١٥
 ١١٦
 ١١٧
 ١١٨
 ١١٩
 ١٢٠
 ١٢١
 ١٢٢
 ١٢٣
 ١٢٤
 ١٢٥
 ١٢٦
 ١٢٧
 ١٢٨
 ١٢٩
 ١٣٠
 ١٣١
 ١٣٢
 ١٣٣
 ١٣٤
 ١٣٥
 ١٣٦
 ١٣٧
 ١٣٨
 ١٣٩
 ١٤٠
 ١٤١
 ١٤٢
 ١٤٣
 ١٤٤
 ١٤٥
 ١٤٦
 ١٤٧
 ١٤٨
 ١٤٩
 ١٥٠
 ١٥١
 ١٥٢
 ١٥٣
 ١٥٤
 ١٥٥
 ١٥٦
 ١٥٧
 ١٥٨
 ١٥٩
 ١٦٠
 ١٦١
 ١٦٢
 ١٦٣
 ١٦٤
 ١٦٥
 ١٦٦
 ١٦٧
 ١٦٨
 ١٦٩
 ١٧٠
 ١٧١
 ١٧٢
 ١٧٣
 ١٧٤
 ١٧٥
 ١٧٦
 ١٧٧
 ١٧٨
 ١٧٩
 ١٨٠
 ١٨١
 ١٨٢
 ١٨٣
 ١٨٤
 ١٨٥
 ١٨٦
 ١٨٧
 ١٨٨
 ١٨٩
 ١٩٠
 ١٩١
 ١٩٢
 ١٩٣
 ١٩٤
 ١٩٥
 ١٩٦
 ١٩٧
 ١٩٨
 ١٩٩
 ٢٠٠
 ٢٠١
 ٢٠٢
 ٢٠٣
 ٢٠٤
 ٢٠٥
 ٢٠٦
 ٢٠٧
 ٢٠٨
 ٢٠٩
 ٢١٠
 ٢١١
 ٢١٢
 ٢١٣
 ٢١٤
 ٢١٥
 ٢١٦
 ٢١٧
 ٢١٨
 ٢١٩
 ٢٢٠
 ٢٢١
 ٢٢٢
 ٢٢٣
 ٢٢٤
 ٢٢٥
 ٢٢٦
 ٢٢٧
 ٢٢٨
 ٢٢٩
 ٢٣٠
 ٢٣١
 ٢٣٢
 ٢٣٣
 ٢٣٤
 ٢٣٥
 ٢٣٦
 ٢٣٧
 ٢٣٨
 ٢٣٩
 ٢٤٠
 ٢٤١
 ٢٤٢
 ٢٤٣
 ٢٤٤
 ٢٤٥
 ٢٤٦
 ٢٤٧
 ٢٤٨
 ٢٤٩
 ٢٥٠
 ٢٥١
 ٢٥٢
 ٢٥٣
 ٢٥٤
 ٢٥٥
 ٢٥٦
 ٢٥٧
 ٢٥٨
 ٢٥٩
 ٢٦٠
 ٢٦١
 ٢٦٢
 ٢٦٣
 ٢٦٤
 ٢٦٥
 ٢٦٦
 ٢٦٧
 ٢٦٨
 ٢٦٩
 ٢٧٠
 ٢٧١
 ٢٧٢
 ٢٧٣
 ٢٧٤
 ٢٧٥
 ٢٧٦
 ٢٧٧
 ٢٧٨
 ٢٧٩
 ٢٨٠
 ٢٨١
 ٢٨٢
 ٢٨٣
 ٢٨٤
 ٢٨٥
 ٢٨٦
 ٢٨٧
 ٢٨٨
 ٢٨٩
 ٢٩٠
 ٢٩١
 ٢٩٢
 ٢٩٣
 ٢٩٤
 ٢٩٥
 ٢٩٦
 ٢٩٧
 ٢٩٨
 ٢٩٩
 ٣٠٠
 ٣٠١
 ٣٠٢
 ٣٠٣
 ٣٠٤
 ٣٠٥
 ٣٠٦
 ٣٠٧
 ٣٠٨
 ٣٠٩
 ٣١٠
 ٣١١
 ٣١٢
 ٣١٣
 ٣١٤
 ٣١٥
 ٣١٦
 ٣١٧
 ٣١٨
 ٣١٩
 ٣٢٠
 ٣٢١
 ٣٢٢
 ٣٢٣
 ٣٢٤
 ٣٢٥
 ٣٢٦
 ٣٢٧
 ٣٢٨
 ٣٢٩
 ٣٣٠
 ٣٣١
 ٣٣٢
 ٣٣٣
 ٣٣٤
 ٣٣٥
 ٣٣٦
 ٣٣٧
 ٣٣٨
 ٣٣٩
 ٣٤٠
 ٣٤١
 ٣٤٢
 ٣٤٣
 ٣٤٤
 ٣٤٥
 ٣٤٦
 ٣٤٧
 ٣٤٨
 ٣٤٩
 ٣٥٠
 ٣٥١
 ٣٥٢
 ٣٥٣
 ٣٥٤
 ٣٥٥
 ٣٥٦
 ٣٥٧
 ٣٥٨
 ٣٥٩
 ٣٦٠
 ٣٦١
 ٣٦٢
 ٣٦٣
 ٣٦٤
 ٣٦٥
 ٣٦٦
 ٣٦٧
 ٣٦٨
 ٣٦٩
 ٣٧٠
 ٣٧١
 ٣٧٢
 ٣٧٣
 ٣٧٤
 ٣٧٥
 ٣٧٦
 ٣٧٧
 ٣٧٨
 ٣٧٩
 ٣٨٠
 ٣٨١
 ٣٨٢
 ٣٨٣
 ٣٨٤
 ٣٨٥
 ٣٨٦
 ٣٨٧
 ٣٨٨
 ٣٨٩
 ٣٩٠
 ٣٩١
 ٣٩٢
 ٣٩٣
 ٣٩٤
 ٣٩٥
 ٣٩٦
 ٣٩٧
 ٣٩٨
 ٣٩٩
 ٤٠٠
 ٤٠١
 ٤٠٢
 ٤٠٣
 ٤٠٤
 ٤٠٥
 ٤٠٦
 ٤٠٧
 ٤٠٨
 ٤٠٩
 ٤١٠
 ٤١١
 ٤١٢
 ٤١٣
 ٤١٤
 ٤١٥
 ٤١٦
 ٤١٧
 ٤١٨
 ٤١٩
 ٤٢٠
 ٤٢١
 ٤٢٢
 ٤٢٣
 ٤٢٤
 ٤٢٥
 ٤٢٦
 ٤٢٧
 ٤٢٨
 ٤٢٩
 ٤٣٠
 ٤٣١
 ٤٣٢
 ٤٣٣
 ٤٣٤
 ٤٣٥
 ٤٣٦
 ٤٣٧
 ٤٣٨
 ٤٣٩
 ٤٤٠
 ٤٤١
 ٤٤٢
 ٤٤٣
 ٤٤٤
 ٤٤٥
 ٤٤٦
 ٤٤٧
 ٤٤٨
 ٤٤٩
 ٤٥٠
 ٤٥١
 ٤٥٢
 ٤٥٣
 ٤٥٤
 ٤٥٥
 ٤٥٦
 ٤٥٧
 ٤٥٨
 ٤٥٩
 ٤٦٠
 ٤٦١
 ٤٦٢
 ٤٦٣
 ٤٦٤
 ٤٦٥
 ٤٦٦
 ٤٦٧
 ٤٦٨
 ٤٦٩
 ٤٧٠
 ٤٧١

فہرست

فصبرت كما دبتني لها اذ كنت بربا رسول الله فلو عرفت اني قد جاهدت لولاهم من اجل اني قد وردت بهما معكم كما انا
وحق واما رسول الله صلى الله عليه وآله الذي تزلزلنا ارضه الامم من بعدك وقد وجدنا لاهل البيت فقلت قبل ان يسل الخاق اني اقول
وانقلب عظامي كبحر من نقي عظامي في غير ارضيها سبعة وسبعين ارضا كراي قال المفضل يا سيدي فانا وبنو ابي طالب
الصداق يوردوا لاهل البيت ايامهم في في مفضل وغيرهم انزل المصاحبة فيقول اما هذه فسكونية ثم عند بعض من اهل البيت
قال فلما علمت ذلك فعلت مخرجي من دار في فقلت حين اكون في فقلت لاهل البيت ورحمات المصاحبة التي انزلت في دارنا
فلت من اننا غفرت الدماء ورحمت الآثام وقلل الاخطار وفاضلنا عن خطر الشيطان وكنم اني نيل السعادة والبر
وتقصلا النكبات وبانت الشكليات ولقد كنت اتوقع تمام هذه الآيات وما كان الا في دارنا قال المفضل يا سيدي
افان مات وتقل انقلب عظامي كبحر من نقي عظامي ارضا كراي فقلت يا سيدي رسول الله قد فعلت بهما في دارنا
سكونية قالوا بل وانا في محض كبحر من نقي عظامي في فقلت لاهل البيت ايامهم في في مفضل وغيرهم انزل المصاحبة فيقول اما هذه فسكونية
يوكنم الذي كنتم تقولون انهم في محض كبحر من نقي عظامي في فقلت لاهل البيت ايامهم في في مفضل وغيرهم انزل المصاحبة فيقول اما هذه فسكونية
قال ثم قال المفضل يا سيدي فلو عرفت اني قد جاهدت لولاهم من اجل اني قد وردت بهما معكم كما انا
مننا لا غير في دارنا فقلت لاهل البيت ايامهم في في مفضل وغيرهم انزل المصاحبة فيقول اما هذه فسكونية
لكن حينئذ لا ادرى من دارنا فقلت لاهل البيت ايامهم في في مفضل وغيرهم انزل المصاحبة فيقول اما هذه فسكونية
رسول الله قد فعلت بهما في دارنا فقلت لاهل البيت ايامهم في في مفضل وغيرهم انزل المصاحبة فيقول اما هذه فسكونية
في ذلك اليوم العتيق قد دون قل في سبيل الله فانه لا يذوق الموت كما اني قد جاهدت لولاهم من اجل اني قد وردت بهما معكم كما انا
احيا عند ربهم فاني حينئذ لا ادرى من دارنا فقلت لاهل البيت ايامهم في في مفضل وغيرهم انزل المصاحبة فيقول اما هذه فسكونية
سكونية في دارنا فقلت لاهل البيت ايامهم في في مفضل وغيرهم انزل المصاحبة فيقول اما هذه فسكونية
في دارنا فقلت لاهل البيت ايامهم في في مفضل وغيرهم انزل المصاحبة فيقول اما هذه فسكونية
كلوا كواكرا مشركا وبغير اننا فقلت لاهل البيت ايامهم في في مفضل وغيرهم انزل المصاحبة فيقول اما هذه فسكونية
الارض غرا فقلت لاهل البيت ايامهم في في مفضل وغيرهم انزل المصاحبة فيقول اما هذه فسكونية
شيعة افي واولادهم كما اوصوا ما عرفت منهم وما اخرجوا لولاهم في في مفضل وغيرهم انزل المصاحبة فيقول اما هذه فسكونية

[illegible]

سید احمد علی خان

[illegible]

7

[illegible]

الحضرة

[illegible]

فیہ فارغی

السموات

[illegible]

[illegible]

كُلُّ نَاسٍ مَشْرُوعٌ لَكَ لَدُنَّا عَلَيْهِمُ الْغَمَامُ وَ
 اَنْزَلْنَا عَلَيْهِمُ الْمَاءَ وَالسَّلَوى كُلُوا مِنْ طَيِّبَاتِ
 مَا رَزَقْنَاكُمْ وَمَا ظَلَمْنَا وَلَكِنْ كَانُوا انْفُسَهُمْ
 يَظْلُمُونَ ١٧٥٥
 هٰذِهِ الْقَرْيَةُ وَكُلُوا مِنْهَا حَيْثُ شِئْتُمْ وَقُولُوا
 حَظَّةً وَاَدْخُلُوا الْبَابَ سُجَّدًا نَغْفِرْ لَكُمْ
 خَطِيَاَتَكُمْ وَسَيِّدُ الْحَسَنِ ١٧٥٦
 الَّذِي يَظْلُمُوهُمْ تَوَلَّى غَيْرَ الَّذِي قِيلَ لَهُمْ
 فَارْسَلْنَا عَلَيْهِمْ رِجَالًا مِنْ السَّمَاءِ يَمَّا كَانُوا
 يَظْلُمُونَ ١٧٥٧

عشر كلد نصف

كل ناس مشروع لك لادنا عليهم الغمام
 انزلنا عليهم الماء والسلاوى
 ما رزقناكم وما ظلمنا ولكن كانوا انفسهم يظلمون
 هذه القرية وكلوا منها حيث شئتم وقولوا حظا
 ادخلوا الباب سجدا نغفر لكم خطاياكم
 الذي يظلموهم تولى غير الذي قيل لهم
 فارسلنا عليهم رجالا من السماء
 يظلمون

وقد مر في هذه الآية ان الله تعالى قد اراد ان يظلمهم فاستجاب لهم في انفسهم فاستجاب لهم في انفسهم فاستجاب لهم في انفسهم

يخبر

وهو ان الله تعالى قد اراد ان يظلمهم فاستجاب لهم في انفسهم فاستجاب لهم في انفسهم فاستجاب لهم في انفسهم

يخبر من اجل ان الله تعالى قد اراد ان يظلمهم فاستجاب لهم في انفسهم فاستجاب لهم في انفسهم فاستجاب لهم في انفسهم
 قِيلَ لَكُمْ عَشْرَةَ آيَاتٍ لَكُمْ لَعَلَّكُمْ تَعْلَمُونَ
 وَمَا رَزَقْنَاكُمْ وَمَا ظَلَمْنَا وَلَكِنْ كَانُوا انْفُسَهُمْ يَظْلُمُونَ
 هٰذِهِ الْقَرْيَةُ وَكُلُوا مِنْهَا حَيْثُ شِئْتُمْ وَقُولُوا حَظَّةً
 وَاَدْخُلُوا الْبَابَ سُجَّدًا نَغْفِرْ لَكُمْ خَطِيَاَتَكُمْ وَسَيِّدُ الْحَسَنِ
 الَّذِي يَظْلُمُوهُمْ تَوَلَّى غَيْرَ الَّذِي قِيلَ لَهُمْ فَارْسَلْنَا عَلَيْهِمْ رِجَالًا مِنْ السَّمَاءِ يَمَّا كَانُوا يَظْلُمُونَ

فصل القيس
 قالوا يا ايها النبي انزلنا عليك الكتاب بالبينات وحققنا الحق
 وانزلنا عليك الكتاب بالبينات وحققنا الحق وانزلنا عليك الكتاب بالبينات وحققنا الحق

فصل القيس
 قالوا يا ايها النبي انزلنا عليك الكتاب بالبينات وحققنا الحق وانزلنا عليك الكتاب بالبينات وحققنا الحق

وقالوا يا ايها النبي انزلنا عليك الكتاب بالبينات وحققنا الحق وانزلنا عليك الكتاب بالبينات وحققنا الحق

روي عن علي بن ابي طالب

وهذا الحسن بن الحسن

وهذا

وهذا الحسن بن الحسن

[illegible]

٢٢

[illegible]

یَوْمَ سَبَّحْتَهُمْ شَرًّا وَبِئْسَمَا لایَسُدُّونَ
لَا تَأْتِيهِمْ كَذَلِكَ نَبْلُوهُمْ بِمَا كَانُوا يَفْسُقُونَ
وَإِذْ قَالَتْ أُمَّةٌ مِنْهُمْ لِمَ تَعِظُونَ قَوْمًا اللَّهُ مُهْلِكُهُمْ
أَوْ مُعَذِّبُهُمْ عَذَابًا شَدِيدًا قَالُوا مَعْذِرَتُنَا
إِلَهِ رَبِّكُمْ وَلَعَلَّهُمْ يَتَّقُونَ فَلَمَّا نَسُوا
مَا ذُكِّرُوا بِهِ أَنجَيْنَا الَّذِينَ يَنْهَوْنَ عَنِ السُّوءِ
وَآخَذْنَا الَّذِينَ ظَلَمُوا بِعَذَابٍ بَئِيسٍ بِمَا كَانُوا
يَفْسُقُونَ فَلَمَّا عَتَوْا عَمَّا نُوعَا عَنْهُ
قُلْنَا لَهُمْ كُونُوا قَرَدَةً خَاسِئِينَ

[illegible]

[illegible][illegible]

الحمد لله الذي جعل

وَإِذْ تَأَذَّرَ رَبُّكَ لِيُغْنِيَنَّكَ اللَّهُ الْيَوْمَ الْقِيَمَةَ

مَنْ لِيُغْنِيَهُمْ سِوَا الْعَذَابِ أَرَبُكَ لَسَرِيح

الْعِقَابِ وَإِنَّهُ لَغَفُورٌ رَحِيمٌ وَقَطَعْنَا هُمْ

فِي الْأَرْضِ أَمْحَاهُمْ الصَّاحِبُونَ وَهُمْ دُونَ

ذَلِكَ وَلَوْ أَنَّهُمْ بِالْحَسَنَاتِ وَالسَّيِّئَاتِ لَعَلَّهُمْ

يُحْشَوْنَ فَخَلَفَ مِنْ بَدُونِهِمْ خَلْفٌ وَرَتُّوا

الْكِتَابَ يَأْخُذُونَ عَمَّا هَذَا الْآدَنِي وَيَقُولُونَ

سُبْحَنُ لَنَا وَإِنْ يَأْتِيهِمْ عَمْرٌ مِثْلَهُ يَأْخُذُوا بِهِ

الْمُيُؤْخَذُ عَلَيْهِمْ مِثْلُ الْكِتَابِ أَلَا يَقُولُوا

عَلَى اللَّهِ الْإِلَهَ الْحَقُّ وَدَرَسُوا مَا فِيهِ وَاللَّتَارُ الْآخِرَةُ

خَيْرٌ لِّدِينٍ يَقُولُونَ إِنَّهُ لَا تَقُولُونَ وَالَّذِينَ

لَا يَتَّقُونَ

وَمَنْ لِيُغْنِيَهُمْ سِوَا الْعَذَابِ أَرَبُكَ لَسَرِيح

Handwritten marginal notes in red ink on the right side of the page, providing commentary and explanations for the main text.

يُمْسِكُونَ بِالْكِتَابِ وَأَقَامُوا الصَّلَاةَ إِلَّا لَاضْغِعُ

أَخِرُ الْمُصْلِحِينَ ١٥ وَإِذْ تَقْنَا الْجَبَلَ

فَوْقَهُمْ كَأَنَّهُ ظُلَّةٌ وَظَنُّوا أَنَّهُ وَاقِعُهُمْ غَمَامٌ

فَنَزَّلْنَا لَهُمُ الْقُرْآنَ وَذَكَرُوا مَا فِيهِ لَعَلَّهُمْ يَقْنَعُونَ

فَقَالُوا هَذَا نَارُ اللَّهِ أَوْ نَارُ الْفَلَاحِ أَوْ نَارُ الْبَرِّ

فَنَزَّلْنَا لَهُمُ الْقُرْآنَ وَذَكَرُوا مَا فِيهِ لَعَلَّهُمْ يَقْنَعُونَ

فَنَزَّلْنَا لَهُمُ الْقُرْآنَ وَذَكَرُوا مَا فِيهِ لَعَلَّهُمْ يَقْنَعُونَ

فَنَزَّلْنَا لَهُمُ الْقُرْآنَ وَذَكَرُوا مَا فِيهِ لَعَلَّهُمْ يَقْنَعُونَ

فَنَزَّلْنَا لَهُمُ الْقُرْآنَ وَذَكَرُوا مَا فِيهِ لَعَلَّهُمْ يَقْنَعُونَ

فَنَزَّلْنَا لَهُمُ الْقُرْآنَ وَذَكَرُوا مَا فِيهِ لَعَلَّهُمْ يَقْنَعُونَ

فَنَزَّلْنَا لَهُمُ الْقُرْآنَ وَذَكَرُوا مَا فِيهِ لَعَلَّهُمْ يَقْنَعُونَ

فَنَزَّلْنَا لَهُمُ الْقُرْآنَ وَذَكَرُوا مَا فِيهِ لَعَلَّهُمْ يَقْنَعُونَ

فَنَزَّلْنَا لَهُمُ الْقُرْآنَ وَذَكَرُوا مَا فِيهِ لَعَلَّهُمْ يَقْنَعُونَ

عَشْر

Handwritten marginal notes in red ink on the left side of the page, providing commentary and explanations for the main text.

[illegible][illegible][illegible]

و اما از این سخن معلوم می شود که خدا را استقامت است پس چون آوردن از آن حسن و خدا را که طریقت
و چون پیش از آن که از او خبر کردیم از این خبر دادیم و بی معنی بود که از این خبر گفت و حال از آن که از این
و از آن خبر و چون پیش از آن خبر که از او خبر کردیم از این خبر دادیم و بی معنی بود که از این خبر گفت و حال از آن که از این

[illegible]

از خداوند است آنگاه که از برداری شوق خجسته بر داشت و آن شوق را از دریا بیخ برانید تا آنکه سیه کندید و گردید و چو سیه
از خداوند است و آن شوق بود و چون کل تخم را داشت و حق را از سر گرفته و گاه با قدم از قدم آن دو است بهر جهت و از این پس
که از او را که فرمود مرا پس برگشت که از او دیدم بر جای که در جایی خود آورده ایم و دیدم در این استی زین جوارم است که با قدم از او
پس به لعل آن کل را چنانچه پوست را سیه اندامید بیست و چند که خداوند میخواست است از او و گذشت و چون خداوند با قدم از او و راه
که روح در وی خداوار که لیدی بر جای است و دست بر پشت و می سیه در راه او را از پشت و می سیه که بیست و چند در این شوق
بیرون آورده است از او سیه را با چنانچه و سیه را که اندامید یعنی بودن سیه را در آن که چیر است چیر است در لعل آن سوره و عدد
و ده سیه در آن السلوات و الارض طوی که و ده سیه است و ده و الاصل کوشن و شوق و در مجید و از او و گذشت و شیه با
آنچه با آن گفتا میشد و خدای درین قرار داد چیزی که هر که از این پس جواب خدای میبندید و درین که کوشن از او بود و درین
لازم کرد ایند با شوق و خدای سیه را که در این شوق و درین شوق که با سیه و کوشن که سیه است خدای از او است
برگشت و این شوق و خدای سیه را که در این شوق و درین شوق که با سیه و کوشن که سیه است خدای از او است
بهشت روند سیه را با کوشن و بر سیه سیه از این پس میگویم و سیه است خدای از او است خدای سیه را که در این شوق
خلق شوق و در شوق آنجا است از او و کوشن که سیه و درین روند و کوشن که سیه خدای از او است خدای سیه را که در این شوق
و سیه است خدای سیه را که در این شوق و درین شوق که با سیه و کوشن که سیه است خدای از او است خدای سیه را که در این شوق
جوار و درین را برای آنکه سیه و و سیه خدای و توحه که دلی پیش از آنکه سیه و سیه را برای سیه و سیه را برای سیه
از برای تو و مصیبت را و هنوز سیه را که در این شوق و درین شوق که با سیه و کوشن که سیه است خدای از او است خدای سیه را که در این شوق
و سیه را که در این شوق و درین شوق که با سیه و کوشن که سیه است خدای از او است خدای سیه را که در این شوق
من و من از این سیه و درین شوق و درین شوق که با سیه و کوشن که سیه است خدای از او است خدای سیه را که در این شوق
گفت از این سیه و درین شوق و درین شوق که با سیه و کوشن که سیه است خدای از او است خدای سیه را که در این شوق
آنکه از این سیه و درین شوق و درین شوق که با سیه و کوشن که سیه است خدای از او است خدای سیه را که در این شوق
و سیه را که در این شوق و درین شوق که با سیه و کوشن که سیه است خدای از او است خدای سیه را که در این شوق
از خدای و سیه را که در این شوق و درین شوق که با سیه و کوشن که سیه است خدای از او است خدای سیه را که در این شوق
علامت فرشته که بود که از او و آدم و کوشن که سیه و سیه را که در این شوق و درین شوق که با سیه و کوشن که سیه است خدای از او است خدای سیه را که در این شوق
کل خوب آفریده شده اند و درین شوق و درین شوق که با سیه و کوشن که سیه است خدای از او است خدای سیه را که در این شوق
که از او و از این شوق و درین شوق که با سیه و کوشن که سیه است خدای از او است خدای سیه را که در این شوق
و سیه را که در این شوق و درین شوق که با سیه و کوشن که سیه است خدای از او است خدای سیه را که در این شوق
خدای خدای از او و سیه را که در این شوق و درین شوق که با سیه و کوشن که سیه است خدای از او است خدای سیه را که در این شوق
آن و از هر چه سیه را که در این شوق و درین شوق که با سیه و کوشن که سیه است خدای از او است خدای سیه را که در این شوق
بر حسب خود بلکه از او و سیه را که در این شوق و درین شوق که با سیه و کوشن که سیه است خدای از او است خدای سیه را که در این شوق
این را که سیه را که در این شوق و درین شوق که با سیه و کوشن که سیه است خدای از او است خدای سیه را که در این شوق

وانیانی بسوی درون رخ و در میان بر علم خدا میگردانید این بود و علم که در او داشت میخیزد بلکه بر علم که در او داشت علم است و علم با علم
 تابع معلوم و مخر است و حاصل علم که در او باشد حاصل شدنی است و معلوم است در میان آن که معلوم در خارج است پس صورت در و من تابع
 صاحب صورت که در خارج است و مثال آن چنانچه در او را با علم معلوم صورت است و این که صورت است و در او علت نیل است پس در او
 هم بصورت در خارج بلکه با صورت در خارج علت صورت است و علت در او را بر اصل صفت صورت معلوم در او هر که را علم
 علت نیل است و حاصل شدنی است و در علم که در او معلوم است بلکه در علم که در او معلوم است و علت نیل است و صورت را از ضمای اصل
 نیز کرده مثال از برای فهمیدن آن در علم که در او معلوم است بلکه در علم که در او معلوم است و علت نیل است و صورت را از ضمای اصل
 مطابق عمل است و میباید چنانچه در علم که در او معلوم است بلکه در علم که در او معلوم است و علت نیل است و صورت را از ضمای اصل
 داعی تر است از این ضمای نیل بلکه از ذات خود است و ضمای بی ناز که حکایت خبر است و خواه طلیث است و خواه غایب باشد
 از جهت ضمای آن خبر است و این ناز که حکایت خبر است و خواه طلیث است و خواه غایب باشد
 میکند و اگر با وجود او باشد ضمای نیل است و ناز که حکایت خبر است و خواه طلیث است و خواه غایب باشد
 مصلحتی است و در او را فرموده که اگر با وجود او باشد ضمای نیل است و ناز که حکایت خبر است و خواه طلیث است و خواه غایب باشد
 نیکو کار و نیکو کار است و در او را فرموده که اگر با وجود او باشد ضمای نیل است و ناز که حکایت خبر است و خواه طلیث است و خواه غایب باشد
 رحمت او در باره چنانچه در علم که در او معلوم است بلکه در علم که در او معلوم است و علت نیل است و صورت را از ضمای اصل
 اگر کسی که در او را فرموده که اگر با وجود او باشد ضمای نیل است و ناز که حکایت خبر است و خواه طلیث است و خواه غایب باشد
 جواب است و در او را فرموده که اگر با وجود او باشد ضمای نیل است و ناز که حکایت خبر است و خواه طلیث است و خواه غایب باشد
 و هر یک ضمای نیل است و در او را فرموده که اگر با وجود او باشد ضمای نیل است و ناز که حکایت خبر است و خواه طلیث است و خواه غایب باشد
 که بهای خود است و در او را فرموده که اگر با وجود او باشد ضمای نیل است و ناز که حکایت خبر است و خواه طلیث است و خواه غایب باشد
 اکنون باز بر سرخی رویم پس ضمای نیل است و در او را فرموده که اگر با وجود او باشد ضمای نیل است و ناز که حکایت خبر است و خواه طلیث است و خواه غایب باشد
 و با یک خان و دروغ و بی خبری است و در او را فرموده که اگر با وجود او باشد ضمای نیل است و ناز که حکایت خبر است و خواه طلیث است و خواه غایب باشد
 حتی تا بیانش امر کرده و از او فرموده که اگر با وجود او باشد ضمای نیل است و ناز که حکایت خبر است و خواه طلیث است و خواه غایب باشد
 و داخل آتش شود و در او را فرموده که اگر با وجود او باشد ضمای نیل است و ناز که حکایت خبر است و خواه طلیث است و خواه غایب باشد
 یا که غدا بگویم شارب است و در او را فرموده که اگر با وجود او باشد ضمای نیل است و ناز که حکایت خبر است و خواه طلیث است و خواه غایب باشد
 چون حرارت آتش را یافتند و در او را فرموده که اگر با وجود او باشد ضمای نیل است و ناز که حکایت خبر است و خواه طلیث است و خواه غایب باشد
 که بگویم و در او را فرموده که اگر با وجود او باشد ضمای نیل است و ناز که حکایت خبر است و خواه طلیث است و خواه غایب باشد
 بر پسیم که اگر با وجود او باشد ضمای نیل است و ناز که حکایت خبر است و خواه طلیث است و خواه غایب باشد
 و این عمل میکند و در او را فرموده که اگر با وجود او باشد ضمای نیل است و ناز که حکایت خبر است و خواه طلیث است و خواه غایب باشد
 بود و در او را فرموده که اگر با وجود او باشد ضمای نیل است و ناز که حکایت خبر است و خواه طلیث است و خواه غایب باشد
 و بعضی یک چشم زدن رفته در او را فرموده که اگر با وجود او باشد ضمای نیل است و ناز که حکایت خبر است و خواه طلیث است و خواه غایب باشد

[illegible][illegible]

[illegible][illegible]

[illegible]

لكن لعل قولهم عندهم ونحوه مما غيرهم
ولا يصح فاطمهم على القول في جوابه

[illegible]

~~فانه ثاك و انما هو من غير و عليه السلام و قبل من كل كذا~~
~~فانه من كل كذا~~

میل

و ان امرئ اخذ الاثر من كمال و اول صبا و ثمره انكره و لم يدر
 و في قوله من كمال و اول صبا و ثمره انكره و لم يدر
 و في قوله من كمال و اول صبا و ثمره انكره و لم يدر
 و في قوله من كمال و اول صبا و ثمره انكره و لم يدر

[illegible][illegible]

[illegible]

~~فانما كان من جملة ما في علم الله تعالى من انما كان~~
~~فما كان من~~

[illegible]

و ان صراط احمد از سر کمال و اول جبار است بر هر چه بود
و در حق او همه چیز معلوم است

افراد را در این مقام می بیند و بهر عملی که
در کار خود می بیند و باطنش را می بیند

میتواند به این روش به دست آید

[illegible]

قال

وكان اول كتابه في الحساب

وكان

ربك

من روي انه قد مضى من عمره كل الحقة لقال في ربه جعله من سبعين عام المائة ورواه قال في قد رزقه من عمره سبعين سنة
واشتهى له عند كل اطعمته من ربه رايك واجل داود بن مسكين فمعه ادم عا ربح من عمره فاشتهى له
فمعه ما وادله و كانت له عند امه شبة قد كلفت له من عمره في العدم في المشي و شبة في عذبه لم الكثرة
ما كان عنده شبة لادم و شبة لداود ما لم يكن عنده شبة وقال في عمره جعل له من عمره في المشي و شبة في عذبه لم الكثرة
فان شبة في عمره جعل له من عمره في المشي و شبة في عذبه لم الكثرة فمعه ما وادله و كانت له عند امه شبة
حضرت ادم لوفاه ~~فمعه ما وادله~~ فمعه ما وادله و كانت له عند امه شبة في عمره جعل له من عمره في المشي و شبة في عذبه لم الكثرة
قال في قد مضى من عمره كل الحقة لقال في ربه جعله من سبعين عام المائة ورواه قال في قد رزقه من عمره سبعين سنة
من ربيك و عرضت على الله و انت لم يرد و اوحى اليه من ربه و اوحى اليه من ربه و اوحى اليه من ربه و اوحى اليه من ربه
يا ادم لا تجزى لك من الامور و ان شبة لداود و اوحى اليه من ربه و اوحى اليه من ربه و اوحى اليه من ربه و اوحى اليه من ربه
ادم لم اذكر في علمه و ان شبة لداود و اوحى اليه من ربه و اوحى اليه من ربه و اوحى اليه من ربه و اوحى اليه من ربه
ملك الموت فمعه ما وادله و كانت له عند امه شبة في عمره جعل له من عمره في المشي و شبة في عذبه لم الكثرة
ذلك اليوم امه ربيك و ان شبة لداود و اوحى اليه من ربه و اوحى اليه من ربه و اوحى اليه من ربه و اوحى اليه من ربه
و ان شبة لداود و اوحى اليه من ربه و اوحى اليه من ربه و اوحى اليه من ربه و اوحى اليه من ربه و اوحى اليه من ربه
مختلفة على اقربا و ان شبة لداود و اوحى اليه من ربه و اوحى اليه من ربه و اوحى اليه من ربه و اوحى اليه من ربه
مواظفة على خلقه على كل خلقه و ان شبة لداود و اوحى اليه من ربه و اوحى اليه من ربه و اوحى اليه من ربه و اوحى اليه من ربه
وقال في ربه جعل له من عمره في المشي و شبة في عذبه لم الكثرة فمعه ما وادله و كانت له عند امه شبة
بالجافة يوم القيامة في هذا اليوم الاسود اما وادله و اوحى اليه من ربه و اوحى اليه من ربه و اوحى اليه من ربه و اوحى اليه من ربه
ومشى و ان شبة لداود و اوحى اليه من ربه و اوحى اليه من ربه و اوحى اليه من ربه و اوحى اليه من ربه و اوحى اليه من ربه
عنده الاقرار و ان شبة لداود و اوحى اليه من ربه و اوحى اليه من ربه و اوحى اليه من ربه و اوحى اليه من ربه و اوحى اليه من ربه
وجدته بها حزن فلما اذكر ادم جعل له من عمره في المشي و شبة في عذبه لم الكثرة فمعه ما وادله و كانت له عند امه شبة
اليه هو الذي رزقه من عمره في المشي و شبة في عذبه لم الكثرة فمعه ما وادله و كانت له عند امه شبة

[illegible]

عن الحسن بن فضال عن ابن بكير عن زرارة قال سألت أبا عبد الله
عنه لم أره إذا أخذ كتاب مني آدم من غير طهر من غير طهر
واشهدوا على أنفسهم لم يكرهوا أن يأخذوا من غير طهر
المحرضون ولو لم يكرهوا الموضع لم يكرهوا أن يأخذوا
لولا ذلك لم يدر أحد من الغلو ولا من الزندقة

طریق

المحفوظ

بالواقفون لهم

راوی محمد بن حماد عن ابی الحسن علی بن فضال
استناد عن ابی الحسن علی بن فضال زید بن احمد سلیمان بن احمد
ابن حشیش احمد المکی و زید بن احمد و دعای ابو موسیٰ خدری
و التعمیم الشافعی نوادر مشهوره افاده ما رواه

[illegible][illegible]

علاء الدین محمد بن محمد

کن نہ طرقتی

۱۰۰

[illegible]

في الاصل من غير حجة...
منهم من...
وجرت...
لا يتبين...
خلق...
زينة...
الصدور...
في الاصل...
سنان...
كل...
الملك...
والا...
الباطن...
من...
الذي...
الشيء...
منهم...
في...
ومن...
عن...
الكل...

في الاصل من غير حجة...
منهم من...
وجرت...
لا يتبين...
خلق...
زينة...
الصدور...
في الاصل...
سنان...
كل...
الملك...
والا...
الباطن...
من...
الذي...
الشيء...
منهم...
في...
ومن...
عن...
الكل...

محمد یحییٰ

راولی محسود محمد علی بن عبد القادر و صاحب دہلی
 مسکن دہلی صاحب دہلی محمد علی بن عبد القادر و صاحب دہلی
 صاحب دہلی محمد علی بن عبد القادر و صاحب دہلی
 صاحب دہلی محمد علی بن عبد القادر و صاحب دہلی

انجمن
مدیر

[illegible]

[illegible][illegible]

وَقَدْ ذَرَأْنَا لِجَهَنَّمَ كَثِيرًا مِنَ الْجِنَّةِ وَالنَّاسِ لَهُمْ
قُلُوبٌ لَا يَفْقَهُونَ هِيَ أُولَئِكَ الَّذِينَ لَيْسَ لَهُمْ
إِيمَانٌ أَذَانٌ لَّيْسَ لَهُمْ قُلُوبٌ وَلَا عَيْنٌ يَبْصُرُونَ
بَلْ هُمْ أَضَلُّ أُولَئِكَ هُمُ الْغَافِلُونَ

وَقَدْ ذَرَأْنَا لِجَهَنَّمَ كَثِيرًا مِنَ الْجِنَّةِ وَالنَّاسِ لَهُمْ قُلُوبٌ لَا يَفْقَهُونَ هِيَ أُولَئِكَ الَّذِينَ لَيْسَ لَهُمْ إِيمَانٌ أَذَانٌ لَّيْسَ لَهُمْ قُلُوبٌ وَلَا عَيْنٌ يَبْصُرُونَ بَلْ هُمْ أَضَلُّ أُولَئِكَ هُمُ الْغَافِلُونَ

وَقَدْ ذَرَأْنَا لِجَهَنَّمَ كَثِيرًا مِنَ الْجِنَّةِ وَالنَّاسِ لَهُمْ قُلُوبٌ لَا يَفْقَهُونَ هِيَ أُولَئِكَ الَّذِينَ لَيْسَ لَهُمْ إِيمَانٌ أَذَانٌ لَّيْسَ لَهُمْ قُلُوبٌ وَلَا عَيْنٌ يَبْصُرُونَ بَلْ هُمْ أَضَلُّ أُولَئِكَ هُمُ الْغَافِلُونَ

وَقَدْ ذَرَأْنَا لِجَهَنَّمَ كَثِيرًا مِنَ الْجِنَّةِ وَالنَّاسِ لَهُمْ قُلُوبٌ لَا يَفْقَهُونَ هِيَ أُولَئِكَ الَّذِينَ لَيْسَ لَهُمْ إِيمَانٌ أَذَانٌ لَّيْسَ لَهُمْ قُلُوبٌ وَلَا عَيْنٌ يَبْصُرُونَ بَلْ هُمْ أَضَلُّ أُولَئِكَ هُمُ الْغَافِلُونَ

وَقَدْ ذَرَأْنَا لِجَهَنَّمَ كَثِيرًا مِنَ الْجِنَّةِ وَالنَّاسِ لَهُمْ قُلُوبٌ لَا يَفْقَهُونَ هِيَ أُولَئِكَ الَّذِينَ لَيْسَ لَهُمْ إِيمَانٌ أَذَانٌ لَّيْسَ لَهُمْ قُلُوبٌ وَلَا عَيْنٌ يَبْصُرُونَ بَلْ هُمْ أَضَلُّ أُولَئِكَ هُمُ الْغَافِلُونَ

وَقَدْ ذَرَأْنَا لِجَهَنَّمَ كَثِيرًا مِنَ الْجِنَّةِ وَالنَّاسِ لَهُمْ قُلُوبٌ لَا يَفْقَهُونَ هِيَ أُولَئِكَ الَّذِينَ لَيْسَ لَهُمْ إِيمَانٌ أَذَانٌ لَّيْسَ لَهُمْ قُلُوبٌ وَلَا عَيْنٌ يَبْصُرُونَ بَلْ هُمْ أَضَلُّ أُولَئِكَ هُمُ الْغَافِلُونَ

[illegible]

وَمِنْ خَلْقِنَا أُمَّةً يَهْتَدُونَ بِالْحَقِّ وَنُزِيلُونَ

[illegible]

فصل في التفسير والتنزيل على ما روي عن النبي صلى الله عليه وآله وسلم أنه قال: الأنبياء والرسل هم حملة الوحي

[illegible]

عش ۱۹

[illegible]

الموسى

[illegible]

قالام عمر المختار بن الشيخ والهادي الشيخ والقائم العربي مصطفى دار الزكاة اصابه طاعون عاصف الدار وحسن الزكاة

This image shows a blank, aged, cream-colored page from a book. The paper has a slightly textured appearance with some minor discoloration and faint, illegible text visible through the paper from the reverse side. A small, dark red rectangular mark is present near the top center. The bottom right corner features a small, handwritten signature in dark ink.

وَمَا مِنْ شَيْءٍ إِلَّا عِنْدَنَا خِزْيَانٌ لَّهُ يَوْمَ يُفْعَلُ بِهِ الْقَوْلُ وَمَنْ يُضِلْ اللَّهُ فَمَا لَهُ هَادٍ وَمَنْ يَهْدِ اللَّهُ فَمَا لَهُ مَدِينٌ وَهُوَ الَّذِي يَخْلُقُ مَا يَشَاءُ وَيَهْدِي مَا يَشَاءُ إِلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ

وَمَا مِنْ شَيْءٍ إِلَّا عِنْدَنَا خِزْيَانٌ لَّهُ يَوْمَ يُفْعَلُ بِهِ الْقَوْلُ وَمَنْ يُضِلْ اللَّهُ فَمَا لَهُ هَادٍ وَمَنْ يَهْدِ اللَّهُ فَمَا لَهُ مَدِينٌ وَهُوَ الَّذِي يَخْلُقُ مَا يَشَاءُ وَيَهْدِي مَا يَشَاءُ إِلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ

وَمَا مِنْ شَيْءٍ إِلَّا عِنْدَنَا خِزْيَانٌ لَّهُ يَوْمَ يُفْعَلُ بِهِ الْقَوْلُ وَمَنْ يُضِلْ اللَّهُ فَمَا لَهُ هَادٍ وَمَنْ يَهْدِ اللَّهُ فَمَا لَهُ مَدِينٌ وَهُوَ الَّذِي يَخْلُقُ مَا يَشَاءُ وَيَهْدِي مَا يَشَاءُ إِلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ

وَمَا مِنْ شَيْءٍ إِلَّا عِنْدَنَا خِزْيَانٌ لَّهُ يَوْمَ يُفْعَلُ بِهِ الْقَوْلُ وَمَنْ يُضِلْ اللَّهُ فَمَا لَهُ هَادٍ وَمَنْ يَهْدِ اللَّهُ فَمَا لَهُ مَدِينٌ وَهُوَ الَّذِي يَخْلُقُ مَا يَشَاءُ وَيَهْدِي مَا يَشَاءُ إِلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ

وَمَا مِنْ شَيْءٍ إِلَّا عِنْدَنَا خِزْيَانٌ لَّهُ يَوْمَ يُفْعَلُ بِهِ الْقَوْلُ وَمَنْ يُضِلْ اللَّهُ فَمَا لَهُ هَادٍ وَمَنْ يَهْدِ اللَّهُ فَمَا لَهُ مَدِينٌ وَهُوَ الَّذِي يَخْلُقُ مَا يَشَاءُ وَيَهْدِي مَا يَشَاءُ إِلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ

وَمَا مِنْ شَيْءٍ إِلَّا عِنْدَنَا خِزْيَانٌ لَّهُ يَوْمَ يُفْعَلُ بِهِ الْقَوْلُ وَمَنْ يُضِلْ اللَّهُ فَمَا لَهُ هَادٍ وَمَنْ يَهْدِ اللَّهُ فَمَا لَهُ مَدِينٌ وَهُوَ الَّذِي يَخْلُقُ مَا يَشَاءُ وَيَهْدِي مَا يَشَاءُ إِلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ

[illegible][illegible]

تم ابل الفضائل المذكورة مسرعة
الكلية

[illegible]

شُرَكَاءُ كُفْرًا عِيدُهُ فَلَا تُنْظَرُونَ

اولی

وَالَّذِينَ يَدْعُونَ مِن دُونِهِ لَا يَسْتَجِيبُ لَهُمْ شَيْئًا مِّنْهُمُ يَعْلَمُونَ

وَقَدْ يَنْظُرُ إِلَيْكَ وَهَمْ لَا يَبْصُرُونَ

فراود اهل البيت والذين ساروا في شاكلتهم في الدنيا والدين والذين ساروا في شاكلتهم في الدنيا والدين

[illegible]

عليها ولم تمنعها من الخروج لطلب العلم الذي هو محمود لا يخفى وهو المصلحة ففرت بها إلى استمرت به ودفعت فقصت فلما
أمرها من قبل أمير المؤمنين عليه السلام أن تخرج من البيت فخرجت من البيت إلى المسجد فجلسوا في مجلسهم فجلسوا في مجلسهم

فلما استتمت صلاتي حبسني لم يشركنا فيها ابنا ولا ولدا ثم قال يا ابا عبد الله اني قد علمت انك تعلم ما في قلبي من الغيب فقل لي ما في قلبي من الغيب

[illegible]

عندها ما تزيروا و ان تقوموا الى الشكر لله الذي هدانا لهذا الذي كنا لنهتدي لولا ان هدانا الله فليس علينا في هذا صبر ولا شكر

وتمسكتم آية عبادكم من حيث انهم لم يملكونه فادعواهم في الجوار كنتم صافين وانتم اذ كنتم في الجوار فاصبروا
قالوا له انتم اذ كنتم صافين وانتم اذ كنتم في الجوار فاصبروا

[illegible]

فلا يحفظون انما يتعلمونه فانما لا يعلمون وقوله لا يحفظون اي لا يحفظون في الدنيا

تأليف

وَرَبِّ

[illegible]

Handwritten marginal notes in red ink at the top of the right page, including the word 'عش' (Ash).

ان الذين ايقنوا انهم من الشيطان ندبروا
فاذا هم مضرون واجواهم عبيد في الغي
فلا يقصرون واذا الملائكة قالوا
لو ان احببها قل انما اتبع ما يوحي اليك
من ربك فاصبر من ربك وهدى
رحمتهم لقوم يؤمنون

Handwritten marginal notes in red ink at the bottom of the right page, including the word 'نزل' (Nuzul).

Handwritten marginal notes in red ink at the top of the left page.

فصل في التفسير
والعرف والعرف والعرف والعرف

Handwritten marginal notes in red ink at the bottom of the left page.

Main body of handwritten text in black ink on the left page, containing extensive commentary and marginalia.

Handwritten marginal notes in red ink at the top of the right page, including phrases like 'وَالَّذِينَ آمَنُوا' and 'وَالَّذِينَ كَفَرُوا'.

ان الذين آمنوا اذا مسمهم طائف من الشيطان تذكروا

فاذا هم مضربون وانحوهم فليعلموا ان الله لا يقصرون

لولا اجبتهم قل انما اتبع ما يحى الى

من ربي انصا من ربي وهدى

رحمكم لقوم يؤمنون

Handwritten marginal notes in red ink at the bottom of the right page, including phrases like 'وَالَّذِينَ كَفَرُوا' and 'وَالَّذِينَ آمَنُوا'.

Handwritten marginal notes in red ink at the bottom of the right page, including phrases like 'وَالَّذِينَ كَفَرُوا' and 'وَالَّذِينَ آمَنُوا'.

Handwritten marginal notes in red ink at the bottom of the right page, including phrases like 'وَالَّذِينَ كَفَرُوا' and 'وَالَّذِينَ آمَنُوا'.

Handwritten marginal notes in red ink at the bottom of the right page, including phrases like 'وَالَّذِينَ كَفَرُوا' and 'وَالَّذِينَ آمَنُوا'.

Handwritten marginal notes in red ink at the bottom of the right page, including phrases like 'وَالَّذِينَ كَفَرُوا' and 'وَالَّذِينَ آمَنُوا'.

Handwritten marginal notes in red ink at the bottom of the right page, including phrases like 'وَالَّذِينَ كَفَرُوا' and 'وَالَّذِينَ آمَنُوا'.

Handwritten marginal notes in red ink at the top of the left page, including phrases like 'وَالَّذِينَ كَفَرُوا' and 'وَالَّذِينَ آمَنُوا'.

فصل في التفسير

والمعروف والعرفان

والمعروف والعرفان

والمعروف والعرفان

والمعروف والعرفان

والمعروف والعرفان

والمعروف والعرفان

والمعروف والعرفان

والمعروف والعرفان

والمعروف والعرفان

Handwritten marginal notes in red ink at the bottom of the left page, including phrases like 'وَالَّذِينَ كَفَرُوا' and 'وَالَّذِينَ آمَنُوا'.

وعشر مراتب من تربية بنو هذا العالم...
قبل غروبها وقد لا تكن من الخلق المذكور...
لا يجوز وقال له عليه السلام...
ولا تفتن في الله...
الذين عند ربك...
ويحيى مشوا الى آية في غايته

مع الدنيا

فصل في النفس والتزويل

وحيثما تنزل في الظن...
ركب ينجي الانبياء...
ركب في نفسك...
يحيى الانبياء...
وحيثما تنزل...
ودون الجبر...
قال له...
لا يمكن...
بالله...
القول...
قال له...
لا يجوز...
الذين...

وخصها لها

تفردا فوج

السبح العليم...
محمد بن...
قال له...
وحيثما تنزل...
ركب ينجي الانبياء...
ركب في نفسك...
يحيى الانبياء...
وحيثما تنزل...
ودون الجبر...
قال له...
لا يمكن...
بالله...
القول...
قال له...
لا يجوز...
الذين...

اليمين...
محمد بن...
قال له...
وحيثما تنزل...
ركب ينجي الانبياء...
ركب في نفسك...
يحيى الانبياء...
وحيثما تنزل...
ودون الجبر...
قال له...
لا يمكن...
بالله...
القول...
قال له...
لا يجوز...
الذين...

...

[illegible][illegible][illegible]

قربانہ از سر آمد
الاولیٰ و قد استخفی
والکون انما علم کل شیء
و کون علیہم سائر تنویم
و کون علیہم سائر تنویم
و کون علیہم سائر تنویم

[illegible]

والرحم من غيبه
علم بهتم من غيبه
والرحم من غيبه
علم بهتم من غيبه

[illegible]

نفع الخلق منه، بل نفع الضعفاء من أول نفع

[illegible]

من الانفال و فقهه

الحسنه محمد

الامة طوفان

عن الفضل

والتقاسم بالمرور المسلمين فخر

[illegible]

[illegible]

[illegible]

قسطنطين الكراغ يسلم من البرص ويؤمنه انسا والوزير وسوق للاقبال الى ارضه من بيت حبيته امير المؤمنين كرميخا والوزير
 اخرجوا من بيتهم الى ارضهم ثم قالوا ان يسلم من البرص فليكن منكم رسول الله والوزير قالوا لا والله ما نعلمه ما نعلمه ما نعلمه ما نعلمه
 وسلكوا في ارضهم واما وزيرهم واحد وسلكوا في ارضهم واما وزيرهم واحد وسلكوا في ارضهم واما وزيرهم واحد وسلكوا في ارضهم واما وزيرهم واحد
 والوزير قال فليكن منكم واحد وسلكوا في ارضهم واما وزيرهم واحد وسلكوا في ارضهم واما وزيرهم واحد وسلكوا في ارضهم واما وزيرهم واحد
 الكبير ومنه في كرامه خذنا من بيتهم واحد وسلكوا في ارضهم واما وزيرهم واحد وسلكوا في ارضهم واما وزيرهم واحد وسلكوا في ارضهم واما وزيرهم واحد
 واما وزيرهم واحد وسلكوا في ارضهم واما وزيرهم واحد وسلكوا في ارضهم واما وزيرهم واحد وسلكوا في ارضهم واما وزيرهم واحد وسلكوا في ارضهم
 في ربيع الحبيب من ارضهم واحد وسلكوا في ارضهم واما وزيرهم واحد وسلكوا في ارضهم واما وزيرهم واحد وسلكوا في ارضهم واما وزيرهم واحد وسلكوا في ارضهم
 من اهل البصرة ومن اهل البصرة ومن اهل البصرة ومن اهل البصرة ومن اهل البصرة ومن اهل البصرة ومن اهل البصرة ومن اهل البصرة ومن اهل البصرة
 عندها احد من بني اهل البصرة ومن اهل البصرة ومن اهل البصرة ومن اهل البصرة ومن اهل البصرة ومن اهل البصرة ومن اهل البصرة ومن اهل البصرة
 ولما سمعوا من اهل البصرة ومن اهل البصرة ومن اهل البصرة ومن اهل البصرة ومن اهل البصرة ومن اهل البصرة ومن اهل البصرة ومن اهل البصرة
 في ذلك اليوم واما وزيرهم واحد وسلكوا في ارضهم واما وزيرهم واحد وسلكوا في ارضهم واما وزيرهم واحد وسلكوا في ارضهم واما وزيرهم واحد وسلكوا في ارضهم
 عن جدود الارض فقام اليهم اهل البصرة ومن اهل البصرة ومن اهل البصرة ومن اهل البصرة ومن اهل البصرة ومن اهل البصرة ومن اهل البصرة ومن اهل البصرة
 فقام رجل من بني اهل البصرة ومن اهل البصرة ومن اهل البصرة ومن اهل البصرة ومن اهل البصرة ومن اهل البصرة ومن اهل البصرة ومن اهل البصرة
 بالارض فقال له اهل البصرة ومن اهل البصرة ومن اهل البصرة ومن اهل البصرة ومن اهل البصرة ومن اهل البصرة ومن اهل البصرة ومن اهل البصرة
 حراجه فليكن منكم واحد وسلكوا في ارضهم واما وزيرهم واحد وسلكوا في ارضهم واما وزيرهم واحد وسلكوا في ارضهم واما وزيرهم واحد وسلكوا في ارضهم
 حتى يدرككم شك فليكن منكم واحد وسلكوا في ارضهم واما وزيرهم واحد وسلكوا في ارضهم واما وزيرهم واحد وسلكوا في ارضهم واما وزيرهم واحد وسلكوا في ارضهم
 فاصم الجباري يريد ان يخرق منزله اكثر من غيره فليكن منكم واحد وسلكوا في ارضهم واما وزيرهم واحد وسلكوا في ارضهم واما وزيرهم واحد وسلكوا في ارضهم
 الصغير في الجباري وان اهل البصرة ومن اهل البصرة ومن اهل البصرة ومن اهل البصرة ومن اهل البصرة ومن اهل البصرة ومن اهل البصرة ومن اهل البصرة
 ما كان في ربيع الحبيب من ارضهم واحد وسلكوا في ارضهم واما وزيرهم واحد وسلكوا في ارضهم واما وزيرهم واحد وسلكوا في ارضهم واما وزيرهم واحد وسلكوا في ارضهم
 فليكن منكم واحد وسلكوا في ارضهم واما وزيرهم واحد وسلكوا في ارضهم واما وزيرهم واحد وسلكوا في ارضهم واما وزيرهم واحد وسلكوا في ارضهم
 فليكن منكم واحد وسلكوا في ارضهم واما وزيرهم واحد وسلكوا في ارضهم واما وزيرهم واحد وسلكوا في ارضهم واما وزيرهم واحد وسلكوا في ارضهم

الشفقة والمجد

۶۶-

[illegible]

نقطہ

مركز الغيم رقم ١٥٥

وَعَلَىٰ يَهُودٍ مِّمَّا يَكْفُلُونَ الَّذِينَ يَتَّبِعُونَ صَلَاةَ
وَمَا رَزَقْنَاهُمْ يُقْبُونَ ۚ أُولَٰئِكَ هُمُ
الْمُؤْمِنُونَ حَقًّا لَّهُمْ دَرَجَاتٌ عِنْدَ رَبِّهِمْ
مَغْفِرَةٌ وَرِزْقٌ كَرِيمٌ

وَمَا نَفَعُ الْإِنسَانَ إِذْ أَخْبَرَهُ أَنَّهُ
مُتَّعٌ بِعِلْمٍ كَرِيمٍ ۚ

فَصَلِّ لِنَا نُنْفِذَ لَكَ الْأَمْرَ
فَصَلِّ لِنَا نُنْفِذَ لَكَ الْأَمْرَ
فَصَلِّ لِنَا نُنْفِذَ لَكَ الْأَمْرَ

إِنَّمَا الْمُؤْمِنُونَ الَّذِينَ إِذَا ذُكِرَ اللَّهُ وَجِلَتْ
قُلُوبُهُمْ وَإِذْ لَبِثَ عَلَيْهِمْ آيَاتُ رَبِّهِمْ آمِنًا
وَأَذْنُوعُهُمْ مَرْفُوعَةٌ وَإِذَا أُمِرُوا بِأَمْرٍ
مِّنَ اللَّهِ سَمِعُوا أَلْفًا مِّنَ اللَّهِ وَخِشَعُهُمْ
رَافِعَةٌ وَأُولَٰئِكَ هُمُ الْمُتَّقُونَ

وَالَّذِينَ إِذَا أَصَابَهُمُ امْتِحَانٌ
قَالُوا هَٰذَا الَّذِي فَعَّلَ اللَّهُ بِنَاسٍ
مِّنْ قَبْلِي ۚ فِئْتَنًا مِّنْ قَبْلِ اللَّهِ
لِيَعْلَمَ الْمُتَّقِينَ

وَالَّذِينَ إِذَا أَصَابَهُمُ امْتِحَانٌ
قَالُوا هَٰذَا الَّذِي فَعَّلَ اللَّهُ بِنَاسٍ
مِّنْ قَبْلِي ۚ فِئْتَنًا مِّنْ قَبْلِ اللَّهِ
لِيَعْلَمَ الْمُتَّقِينَ

وَالَّذِينَ إِذَا أَصَابَهُمُ امْتِحَانٌ
قَالُوا هَٰذَا الَّذِي فَعَّلَ اللَّهُ بِنَاسٍ
مِّنْ قَبْلِي ۚ فِئْتَنًا مِّنْ قَبْلِ اللَّهِ
لِيَعْلَمَ الْمُتَّقِينَ

وَالَّذِينَ إِذَا أَصَابَهُمُ امْتِحَانٌ
قَالُوا هَٰذَا الَّذِي فَعَّلَ اللَّهُ بِنَاسٍ
مِّنْ قَبْلِي ۚ فِئْتَنًا مِّنْ قَبْلِ اللَّهِ
لِيَعْلَمَ الْمُتَّقِينَ

وَالَّذِينَ إِذَا أَصَابَهُمُ امْتِحَانٌ
قَالُوا هَٰذَا الَّذِي فَعَّلَ اللَّهُ بِنَاسٍ
مِّنْ قَبْلِي ۚ فِئْتَنًا مِّنْ قَبْلِ اللَّهِ
لِيَعْلَمَ الْمُتَّقِينَ

وَالَّذِينَ إِذَا أَصَابَهُمُ امْتِحَانٌ
قَالُوا هَٰذَا الَّذِي فَعَّلَ اللَّهُ بِنَاسٍ
مِّنْ قَبْلِي ۚ فِئْتَنًا مِّنْ قَبْلِ اللَّهِ
لِيَعْلَمَ الْمُتَّقِينَ

وَعَلَىٰ يَهُودٍ مِّمَّا يَكْفُلُونَ الَّذِينَ يَتَّبِعُونَ صَلَاةَ
وَمَا رَزَقْنَاهُمْ يُقْبُونَ ۚ أُولَٰئِكَ هُمُ
الْمُؤْمِنُونَ حَقًّا لَّهُمْ دَرَجَاتٌ عِنْدَ رَبِّهِمْ
مَغْفِرَةٌ وَرِزْقٌ كَرِيمٌ

وَمَا نَفَعُ الْإِنسَانَ إِذْ أَخْبَرَهُ أَنَّهُ
مُتَّعٌ بِعِلْمٍ كَرِيمٍ ۚ

فَصَلِّ لِنَا نُنْفِذَ لَكَ الْأَمْرَ
فَصَلِّ لِنَا نُنْفِذَ لَكَ الْأَمْرَ
فَصَلِّ لِنَا نُنْفِذَ لَكَ الْأَمْرَ

إِنَّمَا الْمُؤْمِنُونَ الَّذِينَ إِذَا ذُكِرَ اللَّهُ وَجِلَتْ
قُلُوبُهُمْ وَإِذْ لَبِثَ عَلَيْهِمْ آيَاتُ رَبِّهِمْ آمِنًا
وَأَذْنُوعُهُمْ مَرْفُوعَةٌ وَإِذَا أُمِرُوا بِأَمْرٍ
مِّنَ اللَّهِ سَمِعُوا أَلْفًا مِّنَ اللَّهِ وَخِشَعُهُمْ
رَافِعَةٌ وَأُولَٰئِكَ هُمُ الْمُتَّقُونَ

وَالَّذِينَ إِذَا أَصَابَهُمُ امْتِحَانٌ
قَالُوا هَٰذَا الَّذِي فَعَّلَ اللَّهُ بِنَاسٍ
مِّنْ قَبْلِي ۚ فِئْتَنًا مِّنْ قَبْلِ اللَّهِ
لِيَعْلَمَ الْمُتَّقِينَ

وَالَّذِينَ إِذَا أَصَابَهُمُ امْتِحَانٌ
قَالُوا هَٰذَا الَّذِي فَعَّلَ اللَّهُ بِنَاسٍ
مِّنْ قَبْلِي ۚ فِئْتَنًا مِّنْ قَبْلِ اللَّهِ
لِيَعْلَمَ الْمُتَّقِينَ

وَالَّذِينَ إِذَا أَصَابَهُمُ امْتِحَانٌ
قَالُوا هَٰذَا الَّذِي فَعَّلَ اللَّهُ بِنَاسٍ
مِّنْ قَبْلِي ۚ فِئْتَنًا مِّنْ قَبْلِ اللَّهِ
لِيَعْلَمَ الْمُتَّقِينَ

وَالَّذِينَ إِذَا أَصَابَهُمُ امْتِحَانٌ
قَالُوا هَٰذَا الَّذِي فَعَّلَ اللَّهُ بِنَاسٍ
مِّنْ قَبْلِي ۚ فِئْتَنًا مِّنْ قَبْلِ اللَّهِ
لِيَعْلَمَ الْمُتَّقِينَ

وَالَّذِينَ إِذَا أَصَابَهُمُ امْتِحَانٌ
قَالُوا هَٰذَا الَّذِي فَعَّلَ اللَّهُ بِنَاسٍ
مِّنْ قَبْلِي ۚ فِئْتَنًا مِّنْ قَبْلِ اللَّهِ
لِيَعْلَمَ الْمُتَّقِينَ

[illegible]

الَّذِينَ كَفَرُوا وَالرُّعْبَ فَأَصْرُبُ فَوْقَ الْأَعْنَاقِ

۱۰۰
 ۱۰۱
 ۱۰۲
 ۱۰۳
 ۱۰۴
 ۱۰۵
 ۱۰۶
 ۱۰۷
 ۱۰۸
 ۱۰۹
 ۱۱۰
 ۱۱۱
 ۱۱۲
 ۱۱۳
 ۱۱۴
 ۱۱۵
 ۱۱۶
 ۱۱۷
 ۱۱۸
 ۱۱۹
 ۱۲۰
 ۱۲۱
 ۱۲۲
 ۱۲۳
 ۱۲۴
 ۱۲۵
 ۱۲۶
 ۱۲۷
 ۱۲۸
 ۱۲۹
 ۱۳۰
 ۱۳۱
 ۱۳۲
 ۱۳۳
 ۱۳۴
 ۱۳۵
 ۱۳۶
 ۱۳۷
 ۱۳۸
 ۱۳۹
 ۱۴۰
 ۱۴۱
 ۱۴۲
 ۱۴۳
 ۱۴۴
 ۱۴۵
 ۱۴۶
 ۱۴۷
 ۱۴۸
 ۱۴۹
 ۱۵۰
 ۱۵۱
 ۱۵۲
 ۱۵۳
 ۱۵۴
 ۱۵۵
 ۱۵۶
 ۱۵۷
 ۱۵۸
 ۱۵۹
 ۱۶۰
 ۱۶۱
 ۱۶۲
 ۱۶۳
 ۱۶۴
 ۱۶۵
 ۱۶۶
 ۱۶۷
 ۱۶۸
 ۱۶۹
 ۱۷۰
 ۱۷۱
 ۱۷۲
 ۱۷۳
 ۱۷۴
 ۱۷۵
 ۱۷۶
 ۱۷۷
 ۱۷۸
 ۱۷۹
 ۱۸۰
 ۱۸۱
 ۱۸۲
 ۱۸۳
 ۱۸۴
 ۱۸۵
 ۱۸۶
 ۱۸۷
 ۱۸۸
 ۱۸۹
 ۱۹۰
 ۱۹۱
 ۱۹۲
 ۱۹۳
 ۱۹۴
 ۱۹۵
 ۱۹۶
 ۱۹۷
 ۱۹۸
 ۱۹۹
 ۲۰۰
 ۲۰۱
 ۲۰۲
 ۲۰۳
 ۲۰۴
 ۲۰۵
 ۲۰۶
 ۲۰۷
 ۲۰۸
 ۲۰۹
 ۲۱۰
 ۲۱۱
 ۲۱۲
 ۲۱۳
 ۲۱۴
 ۲۱۵
 ۲۱۶
 ۲۱۷
 ۲۱۸
 ۲۱۹
 ۲۲۰
 ۲۲۱
 ۲۲۲
 ۲۲۳
 ۲۲۴
 ۲۲۵
 ۲۲۶
 ۲۲۷
 ۲۲۸
 ۲۲۹
 ۲۳۰
 ۲۳۱
 ۲۳۲
 ۲۳۳
 ۲۳۴
 ۲۳۵
 ۲۳۶
 ۲۳۷
 ۲۳۸
 ۲۳۹
 ۲۴۰
 ۲۴۱
 ۲۴۲
 ۲۴۳
 ۲۴۴
 ۲۴۵
 ۲۴۶
 ۲۴۷
 ۲۴۸
 ۲۴۹
 ۲۵۰
 ۲۵۱
 ۲۵۲
 ۲۵۳
 ۲۵۴
 ۲۵۵
 ۲۵۶
 ۲۵۷
 ۲۵۸
 ۲۵۹
 ۲۶۰
 ۲۶۱
 ۲۶۲
 ۲۶۳
 ۲۶۴
 ۲۶۵
 ۲۶۶
 ۲۶۷
 ۲۶۸
 ۲۶۹
 ۲۷۰
 ۲۷۱
 ۲۷۲
 ۲۷۳
 ۲۷۴
 ۲۷۵
 ۲۷۶
 ۲۷۷
 ۲۷۸
 ۲۷۹
 ۲۸۰
 ۲۸۱
 ۲۸۲
 ۲۸۳
 ۲۸۴
 ۲۸۵
 ۲۸۶
 ۲۸۷
 ۲۸۸
 ۲۸۹
 ۲۹۰
 ۲۹۱
 ۲۹۲
 ۲۹۳
 ۲۹۴
 ۲۹۵
 ۲۹۶
 ۲۹۷
 ۲۹۸
 ۲۹۹
 ۳۰۰
 ۳۰۱
 ۳۰۲
 ۳۰۳
 ۳۰۴
 ۳۰۵
 ۳۰۶
 ۳۰۷
 ۳۰۸
 ۳۰۹
 ۳۱۰
 ۳۱۱
 ۳۱۲
 ۳۱۳
 ۳۱۴
 ۳۱۵
 ۳۱۶
 ۳۱۷
 ۳۱۸
 ۳۱۹
 ۳۲۰
 ۳۲۱
 ۳۲۲
 ۳۲۳
 ۳۲۴
 ۳۲۵
 ۳۲۶
 ۳۲۷
 ۳۲۸
 ۳۲۹
 ۳۳۰
 ۳۳۱
 ۳۳۲
 ۳۳۳
 ۳۳۴
 ۳۳۵
 ۳۳۶
 ۳۳۷
 ۳۳۸
 ۳۳۹
 ۳۴۰
 ۳۴۱
 ۳۴۲
 ۳۴۳
 ۳۴۴
 ۳۴۵
 ۳۴۶
 ۳۴۷
 ۳۴۸
 ۳۴۹
 ۳۵۰
 ۳۵۱
 ۳۵۲
 ۳۵۳
 ۳۵۴
 ۳۵۵
 ۳۵۶
 ۳۵۷
 ۳۵۸
 ۳۵۹
 ۳۶۰
 ۳۶۱
 ۳۶۲
 ۳۶۳
 ۳۶۴
 ۳۶۵
 ۳۶۶
 ۳۶۷
 ۳۶۸
 ۳۶۹
 ۳۷۰
 ۳۷۱
 ۳۷۲
 ۳۷۳
 ۳۷۴
 ۳۷۵
 ۳۷۶
 ۳۷۷
 ۳۷۸
 ۳۷۹
 ۳۸۰
 ۳۸۱
 ۳۸۲
 ۳۸۳
 ۳۸۴
 ۳۸۵
 ۳۸۶
 ۳۸۷
 ۳۸۸
 ۳۸۹
 ۳۹۰
 ۳۹۱
 ۳۹۲
 ۳۹۳
 ۳۹۴
 ۳۹۵
 ۳۹۶
 ۳۹۷
 ۳۹۸
 ۳۹۹
 ۴۰۰
 ۴۰۱
 ۴۰۲
 ۴۰۳
 ۴۰۴
 ۴۰۵
 ۴۰۶
 ۴۰۷
 ۴۰۸
 ۴۰۹
 ۴۱۰
 ۴۱۱
 ۴۱۲
 ۴۱۳
 ۴۱۴
 ۴۱۵
 ۴۱۶
 ۴۱۷
 ۴۱۸
 ۴۱۹
 ۴۲۰
 ۴۲۱
 ۴۲۲
 ۴۲۳
 ۴۲۴
 ۴۲۵
 ۴۲۶
 ۴۲۷
 ۴۲۸
 ۴۲۹
 ۴۳۰
 ۴۳۱
 ۴۳۲
 ۴۳۳
 ۴۳۴
 ۴۳۵
 ۴۳۶
 ۴۳۷
 ۴۳۸
 ۴۳۹
 ۴۴۰
 ۴۴۱
 ۴۴۲
 ۴۴۳
 ۴۴۴
 ۴۴۵
 ۴۴۶
 ۴۴۷
 ۴۴۸
 ۴۴۹
 ۴۵۰
 ۴۵۱
 ۴۵۲
 ۴۵۳
 ۴۵۴
 ۴۵۵
 ۴۵۶
 ۴۵۷
 ۴۵۸
 ۴۵۹
 ۴۶۰
 ۴۶۱
 ۴۶۲
 ۴۶۳
 ۴۶۴
 ۴۶۵
 ۴۶۶
 ۴۶۷
 ۴۶۸
 ۴۶۹
 ۴۷۰
 ۴۷۱

اِذْ رَمَيْتَ وَلَكِنَّ اللَّهَ رَمَىٰ وَلَئِنْ لَّمْ يَكُنِ الْإِنشَاءُ لَكَ إِلَّا هَٰذَا ذَرْبًا مَّشْرُوعًا ۖ وَلَئِنْ لَّمْ يَكُنِ الْإِنشَاءُ لَكَ إِلَّا هَٰذَا ذَرْبًا مَّشْرُوعًا ۖ وَلَئِنْ لَّمْ يَكُنِ الْإِنشَاءُ لَكَ إِلَّا هَٰذَا ذَرْبًا مَّشْرُوعًا ۖ

از اینانی حزب جمعیتی مدعی شمولیات است

ان شمعها وقت دجاء لم يطفئ وان
 ۲ اگر طلیع و غروب کردید پس تحقیق می کند شما را فسخ و نفی و اگر

وَلَا تُغْنِ عَنْكُمْ فُتُكُمُ شَيْئًا وَلَوْ

لترت وار الله مع المؤمنين
بسیار باشد و بحق که خدای

والله اعلم بالصواب

کتاب فی الحقیقت فصل فی قوله تعالى ان الله اعلم بقلوبكم

فصل الثماني في تركيبي لفظ

احبال فخریہ احبال ۷

البحر

فصل اول در بیان اصول و قواعد کلی
و اساسی

[illegible]

[illegible][illegible]

والله اعلم بالصواب
في هذا العلم الذي هو
الدين والدار الآخرة
والدار الدارين

هرگاه بخواند شتر را بر چاک زنده بماند شتر را
بختبر بماند از وی و صبر و شجاعت

بَيْنَ الْمَرْءِ وَقَلْبِهِ وَأَنَّهُ إِلَيْهِ تُحْشَرُونَ

[illegible]

وَأَتَقُوا فِتْنَةَ لَا تُصِيبَنَّ الَّذِينَ ظَلَمُوا مِنْكُمْ

و ببرهیزد از فتنه که غیر سده البته آما نرا که ظلم رده اند از شما

۵۵ خَاصَّةً وَاعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ شَدِيدُ الْعِقَابِ

[illegible]

فقطير والزهر المجامع طوبى لعلماء فطيمو فقال يا ايها الذين آمنوا استجبوا له ولا تقولوا نوال قال السيفاقى وغيره

ايضا قل اذا رزقتم الصلوة فليذكر الله العظيم

لستم من الرسل ايديكم والمعني سجدوا و للرسول اذ اذاعكم لما اولى لولاية علي بن ابي طالب عليه السلام

استانک امام و دولت اعلا که در واقع بعد از انکه او مستور السلطان و بعد از انکه او مستور السلطان و بعد از انکه او مستور السلطان

باسمك يا ذا الجلال والإكرام اللهم صل على محمد وآل محمد

لا يبيع أو يقرض ولا يملكه ولاية الديار بل لربها من قبل أن يبيع أو يقرض

ويعلم الله بهي الحسنى ان كل من اكل لحمه اكل لحمي واكل دمه اكل دمى واكل عظمه اكل عظمى

كيف نفرون ما نرى ولم نملأها حياكم ومنها جنة الارض البساتين والواحات والارض التي لا تخرج من الارض

منها حقه الخلفاء منهم الآية والدليل على ذلك انهم لم يسموا وانما سارا لا يسمون اي يرون ما يستر

سبحانه و تعالیه الاله الی العباد ولا یخون الالباب والامر والنهی منه الواضح دلیل علی انه لایب اللامه من الامم یعومها

عليه السلام يات بالبركات ثم يامرهم وينهاهم ويقسم فيهم اكد ودقيق العليم والفاضل الصالح والميرفم الاول

ما في هذا من حكمة وكيفية فهم ما فيه من حكمة والحمد لله رب العالمين

11/11/11

وکی ہذا العہد دوم

کتاب

كذا مصحح الظاهر المحسن عن علي بن الحكم عن حماد بن محمد عن علي بن عبد الله عن قول ابن عباس قال لا أعلم الا ان
 بر البراءة فقلت فقال علي بن عبد الله قال لا أعلم الا ان بر البراءة فقلت فقال علي بن عبد الله عن قول ابن عباس قال لا أعلم الا ان
 اسناده عن حماد بن محمد عن علي بن عبد الله عن قول ابن عباس قال لا أعلم الا ان بر البراءة فقلت فقال علي بن عبد الله عن قول ابن عباس قال لا أعلم الا ان
 ولد له ومعه امانه لا يخشى منه ما كان يشبهه فانه لا يتايد الا وقلبه نكول لا يقبل الذي ياتو فيف
 ان الحبيب فقلت قال علي بن عبد الله عن قول ابن عباس قال لا أعلم الا ان بر البراءة فقلت فقال علي بن عبد الله عن قول ابن عباس قال لا أعلم الا ان
 غير ذلك فقلت جليل بينه وبين قلبه لا ذلك شي **هـ** وعن حماد بن محمد عن علي بن عبد الله عن قول ابن عباس قال لا أعلم الا ان
 ان الحبيب ابدوا ولا يستحق ان لا يطلع قوله **هـ** وعن حماد بن محمد عن علي بن عبد الله عن قول ابن عباس قال لا أعلم الا ان
 وقلبه قال بر البراءة فقلت فقال علي بن عبد الله عن قول ابن عباس قال لا أعلم الا ان بر البراءة فقلت فقال علي بن عبد الله عن قول ابن عباس قال لا أعلم الا ان
 نكول لا يقبل الذي ياتو فيف ان الحبيب فقلت قال علي بن عبد الله عن قول ابن عباس قال لا أعلم الا ان بر البراءة فقلت فقال علي بن عبد الله عن قول ابن عباس قال لا أعلم الا ان
 حتى **هـ** احسن ابو عبد الله البراءة في الباب في التعريف والزموا الحجة كذا مصحح الظاهر المحسن عن علي بن عبد الله عن قول ابن عباس قال لا أعلم الا ان
 عن فضله بر البراءة فقلت فقال علي بن عبد الله عن قول ابن عباس قال لا أعلم الا ان بر البراءة فقلت فقال علي بن عبد الله عن قول ابن عباس قال لا أعلم الا ان
 ابو عبد الله قال لا وسأله عن قول ابن عباس قال لا أعلم الا ان بر البراءة فقلت فقال علي بن عبد الله عن قول ابن عباس قال لا أعلم الا ان
 شأ ما يشبهه فانه لا يتايد الا وقلبه نكول لا يقبل الذي ياتو فيف ان الحبيب فقلت قال علي بن عبد الله عن قول ابن عباس قال لا أعلم الا ان
 محمد بن عبد الله عن قول ابن عباس قال لا أعلم الا ان بر البراءة فقلت فقال علي بن عبد الله عن قول ابن عباس قال لا أعلم الا ان
 محمد بن عبد الله عن قول ابن عباس قال لا أعلم الا ان بر البراءة فقلت فقال علي بن عبد الله عن قول ابن عباس قال لا أعلم الا ان
 غلبه القدر صدق الله عز وجل انزل القرآن في ليلة القدر وما اذراك السيد القدر قال رسول الله لا اله الا الله
 عز وجل سيد القدر خير من العنبر ليل القدر قال رسول الله ولا تدرى لم يجرى العنبر
 قال قال لا اله الا الله الملك والروح باذن ربهم كل امرؤ اذا اذن الله عز وجل شيئا ففعل حسبه
 حتى مضى العنبر فقال الله عليه وسلم لا اله الا الله الملك والروح باذن ربهم كل امرؤ اذا اذن الله عز وجل شيئا ففعل حسبه
 وبقوة الله في الليل طوافا حصة ما انزلنا غلبه القدر وقال لا اله الا الله الملك والروح باذن ربهم كل امرؤ اذا اذن الله عز وجل شيئا ففعل حسبه
 فجاء الرسل انما مات او قل انقلبتم على اعقابكم ومنقلب على عقبيه ان الله لا يهدي القوم الظالمين

و برینکه نیست که
ما را باشد و
فرز ما باشد
آری و برادر
آری و برادر

[illegible]

و یحقیقی خدای زداوت
نواب محمد عظیم

ایسی نامکمل یہاں آوردہ اگر بھر نہیں دے از حدی میکرو

فرق کید چن میاخی باهل

می آفرزد شایسته و خدای صاحب فضل عظیم است
تو را بر عبادت نیز فرموده گذشت

علا آو آیه ان لزم

[illegible]

علاوة على ذلك تشكون دار

اسپرڈ

و به نامده است که در واک استغفار است پس بپوشد رسی که کند که آن محو کند که آن است
 و غیر این است دنیا الا از برای دو مردی که کنهها که پس تر آرک آن توبه نماید و در
 که سرعت شوقا کند در جزالت و کسی که توبه با و عطا شود از قبول محروم میگردد و کسی که
 استغفار را با و عطا شود از مغفرت محروم نمیشود و تصدیق آن در کنه جزالت که در
 نشاء فرموده که من بعل سورا و بعلیم نعمه استغفار میباید و غفور را حیا و هم در زوره نشاء
 که انما التوبه بحال اللین بعلین السور و به نام توبه یون مس قریب و کسی که توبه را به علیهم السلام
 علیهم السلام و به نام توبه یون ام الفضل دختر خود را با نام محمد قتی نام برز داد و آنحضرت را
 و یکی که التوبه قاضی نزد وی بود یکی از بینه روایت از آن کتاب است الیوه و آنحضرت را از آنجا
 از آنجا که گفت که برو است و است که توبه فرمود که اگر عذاب نازل شود بابت توبه ای را
 که عرض شد آنحضرت فرمود که ای محال است چه اگر کسی توبه نماید که و ما که توبه میباید
 ضمیمه و ما که توبه میباید و هم استغفرون پس فرموده است ای که عذاب میکند احصای اعدا
 که توبه میباید است و نام دام که عذاب میباید است و از جهت آنکه توبه میباید است
 مردی که نام از برای بقا بر عالم جلال خود چه خدا میفرمود که توبه میباید است از آنجا
 هرگاه که توبه میباید است نام در زمین و رسول صبر نموده که ستارگان مانند از برای اهل آسمان
 اهل بیت من مانند از برای اهل زمین پس هرگاه که ستارگان بر طرف شوند میرسد
 با اهل آسمان آنچه که توبه میباید است و هرگاه که بر طرف شد با اهل بیت من میرسد با اهل زمین آنچه
 که توبه میباید است و هرگاه که توبه میباید است از آنجا که توبه میباید است از آنجا
 اطاعت الله را با طاعت خود و در سوره ف فرموده که طهر الله و الطهر الله و اولی الامر
 منکم و این مصوم و پاکند که نمیکنند و عصیان میورزند و این توبه میباید است و موقتند بسبب
 از وی میباید خدا میباید خود را و معصیت را و در باران از آسمان فرموده است و در بار
 زمین ابرو می آورد و اهل محصیت را میباید در توبه و عقوبت و عذاب الله میباید و

روح القدس است این را قلم کنید و این را زود میباید و میباید و در قرآن میباید و در قرآن
 حدیث میباید و عطا فرموده که حدیث میباید و در قرآن میباید و در قرآن میباید
 نشاء فرموده که ما بعلیم نعمه استغفار میباید و غفور را حیا و هم در زوره نشاء
 از آنجا که توبه میباید است و نام دام که عذاب میباید است و از جهت آنکه توبه میباید است
 مردی که نام از برای بقا بر عالم جلال خود چه خدا میفرمود که توبه میباید است از آنجا
 هرگاه که توبه میباید است نام در زمین و رسول صبر نموده که ستارگان مانند از برای اهل آسمان
 اهل بیت من مانند از برای اهل زمین پس هرگاه که ستارگان بر طرف شوند میرسد
 با اهل آسمان آنچه که توبه میباید است و هرگاه که بر طرف شد با اهل بیت من میرسد با اهل زمین آنچه
 که توبه میباید است و هرگاه که توبه میباید است از آنجا که توبه میباید است از آنجا
 اطاعت الله را با طاعت خود و در سوره ف فرموده که طهر الله و الطهر الله و اولی الامر
 منکم و این مصوم و پاکند که نمیکنند و عصیان میورزند و این توبه میباید است و موقتند بسبب
 از وی میباید خدا میباید خود را و معصیت را و در باران از آسمان فرموده است و در بار
 زمین ابرو می آورد و اهل محصیت را میباید در توبه و عقوبت و عذاب الله میباید و

وَمَا لَهُمْ لَا يَعْلَمُونَ اللَّهُ وَهُمْ يَصْنَعُونَ
 و حجت ایشان را که مذکور است که خدا میباید و در قرآن میباید و در قرآن میباید

عَنِ الْمُحْسِنِ الْحَرَامِ وَمَا كَانُوا أَوْلِيَاءَهُ
 از محسن حرام و ما که توبه میباید است و از جهت آنکه توبه میباید است

أَزْ أَوْلِيَاءَهُ إِلَّا الْمُتَّقُونَ وَلَكِنَّ
 از اولیای او الا متقین و لیکن متقین

أَكْثَرُهُمْ لَا يَعْلَمُونَ
 بیشترین ایشان را نمیدانند و بیشتر ایشان را نمیدانند

استرگه بالاخرای مکه منیه
 علیه السلام و آله
 اذنه و عظمه

فضلت

اصطفاً استاصفاً

خبر

قالوا و زعمت يمينون صرنا صفا قال
ان المبرك في جهنم لم يرد على الارض
ان تقم من شئنا و قال الصادق ان
عز وجل لم يطمع على الارض و عز وجل
على الدود ان تقم من شئنا و لكنه كان
المستعجب و لم يسمع من الله في غيبه لم يسمع

مستمیعوں کو اسکا بیان ہے کہ سونے کی بیڑم کو اسی دم وہ ایک لایہ بند کر دیا جس پر اس کی سرسبز
خانقاہ منداثر ہے۔ اس لایہ کے در اندر ایک عالم کو لایہ بند کر دیا جس پر اس کی سرسبز
میں ایک عالم کو لایہ بند کر دیا جس پر اس کی سرسبز

۱۰۰

وَقَدْ وَالْحَمْدُ

مسلم الحارثی

بالحسنه

[illegible]

في الكتب المذكورة

المفسر

[illegible]

یعنی اوست ہے خدا کی نین کہ ہے فرستادہ خود را
سید اپنے دین جی تا غالب کند اور بار
دلکشاہ آں

[illegible]

من كان ابتلى بالمسير واوفى في ملكه ال عه ومن قد عن فراسه وهو قول
امير المؤمنين ع المفقودون عن فراسهم وهو قول العزوجل في سبيلهم الكبر
الينا كملوا مايت بكم الله جميعا قال الخيرات الولاية مولف كتابه ويل الله
الطاهره قال بالاستناد عن عبد الحميد عن محمد بن مسلم عن ابي جعفر ع قول العزوجل

صحيح الباهر

امن كميل المصنف اذا دعاه قال انه نزل في القلم ع اذا طبع نعم وصل عند
المقام ونصرع الاربع فترد له راية ا ب د

مصلحان

فصل في ان الالية الاولى ناسخة على ما يرمي بغيره
فصل في خواص الالية الثانية

الحسين ع عظيم عن الرضا ع قال اخذت هذه العروة من الرضا وكرها ما ترمي بغيره عروا من
دار وخرق بسبب اهل البيت ع من الرضا ع ولا يكون عروا بل من بيت اكن تقيما
اخذت بسبب اهل البيت ع عا اسما عكم وعبادكم وعبدة اهل بيتكم لا سلطان لكم على اهل بيتكم ولا
ذرية ولا عا مال ولا عا اهل بيتكم مستر تكم وبني بستر النبوة التي مستر واهل بيتهم
جبرئيل ع اهل بيتكم وملك اهل بيتكم وملك اهل بيتكم وملك اهل بيتكم وملك اهل بيتكم
واهل بيتكم وملك اهل بيتكم وملك اهل بيتكم وملك اهل بيتكم وملك اهل بيتكم
لا يملكه غيره وملكه اهل بيتكم وملك اهل بيتكم وملك اهل بيتكم وملك اهل بيتكم
ب اولياءه وملك اهل بيتكم وملك اهل بيتكم وملك اهل بيتكم وملك اهل بيتكم
العلي عظيم وملك اهل بيتكم وملك اهل بيتكم وملك اهل بيتكم وملك اهل بيتكم

للسلاسل
للسلاسل

ابن ابي نزل شدة من بيتكم وملك اهل بيتكم وملك اهل بيتكم وملك اهل بيتكم
فروا في فضيلة من بيتكم وملك اهل بيتكم وملك اهل بيتكم وملك اهل بيتكم
فضيلة اهل بيتكم وملك اهل بيتكم وملك اهل بيتكم وملك اهل بيتكم
انكضت من بيتكم وملك اهل بيتكم وملك اهل بيتكم وملك اهل بيتكم
انكضت من بيتكم وملك اهل بيتكم وملك اهل بيتكم وملك اهل بيتكم
فضيلة اهل بيتكم وملك اهل بيتكم وملك اهل بيتكم وملك اهل بيتكم
بوي اول بيتكم وملك اهل بيتكم وملك اهل بيتكم وملك اهل بيتكم
اوست اهل بيتكم وملك اهل بيتكم وملك اهل بيتكم وملك اهل بيتكم
سرة بيتكم وملك اهل بيتكم وملك اهل بيتكم وملك اهل بيتكم
اوراد بيتكم وملك اهل بيتكم وملك اهل بيتكم وملك اهل بيتكم

[illegible]

وہجرت

[illegible]

كل طرف اول السورة

~~و ايضا سرع الجمل و الجمل بالخي~~

~~44~~

البرهان في التوحيد
لا يستبعد عن هذا ما ذكره في
الاعتراف ولا في التوحيد
فإنه لا يثبت له في التوحيد
فإنه لا يثبت له في التوحيد

السبل الخوارزمي شمس بن محمد بن نصر الفخري الخوارزمي الكندي
 الاول من اسره **السلجوقيين** ذكر في كتابه **السير** في ذلك من اجله ووجهه
 ووجهه العار ووجهه الجار ووجهه القار ووجهه الصدقات العوجا لامة فخره من ان لا يفتخر
 ومغزى الانفال فخره آية فخره من ان لا يفتخر من ان لا يفتخر من ان لا يفتخر من ان لا يفتخر
 ويقال عليه ما سئل وقال ان الله وانه محمد رسول الله وصيبيه السبل من المشرق من ان لا يفتخر
 من شمل فرج واربعه وسوسه عليه وغير ذلك واصل النعمان في الآخرة من ان لا يفتخر من ان لا يفتخر
 والدابة ان ربه والثوب المتعدي في كسبه شتى كان ذلك من اجل قلة المال وقيل ان النعمان من شمل
 الاخس من ان لا يفتخر من ان لا يفتخر من ان لا يفتخر من ان لا يفتخر من ان لا يفتخر من ان لا يفتخر
 ويجعل الناس ثلثة اسهم بهن لفرسه سماه ولا لاجل سماه واذ كان من اجل ان النعمان من شمل الفرس من ان لا يفتخر
الجيش في الفرس والكرية كانوا في فسطاطهم لم يكن صاحب الفرس في فسطاطهم من ان لا يفتخر من ان لا يفتخر
 ولا لاجل سماه والكرية كانوا في فسطاطهم من ان لا يفتخر من ان لا يفتخر من ان لا يفتخر من ان لا يفتخر
 اجنيل اذا غزا الارض الحرب ففتنوا غنيمة من النعمان من اجل ان لا يفتخر من ان لا يفتخر من ان لا يفتخر
 عدا حتى فرخو المادراك السلام فسلم لهم واذ اول المولد في الارض الحرب فسلم لهم ما اصابهم من النعمان
 في القسمة الغنيمة شمس وان لمع المادراك السلام من ان لا يفتخر من ان لا يفتخر من ان لا يفتخر من ان لا يفتخر
 ديارهم ولا يجر المادراك السلام انهم من ان لا يفتخر من ان لا يفتخر من ان لا يفتخر من ان لا يفتخر
 الغنيمة **الغنيمة** نصيبها وجبا على الغنيمة انهم اذا ارادهم الاعراب من غيرهم او داهمهم من غيرهم من ان لا يفتخر
 من غيرهم الا ما قوم غنيمة من ان لا يفتخر من ان لا يفتخر من ان لا يفتخر من ان لا يفتخر من ان لا يفتخر
 ولم يجرها او لم يكن من ولا يجرها من ان لا يفتخر من ان لا يفتخر من ان لا يفتخر من ان لا يفتخر من ان لا يفتخر
 وجرها من غيرهم من ان لا يفتخر من ان لا يفتخر من ان لا يفتخر من ان لا يفتخر من ان لا يفتخر من ان لا يفتخر
 فيز الفرس من ان لا يفتخر من ان لا يفتخر من ان لا يفتخر من ان لا يفتخر من ان لا يفتخر من ان لا يفتخر
 واسلوا من ان لا يفتخر من ان لا يفتخر من ان لا يفتخر من ان لا يفتخر من ان لا يفتخر من ان لا يفتخر

در این شهر که در سال ۱۲۰۰
 در این شهر که در سال ۱۲۰۰
 در این شهر که در سال ۱۲۰۰
 در این شهر که در سال ۱۲۰۰

الحمد لله

[illegible]

وارث

وہاں پہلے علیہ السلام نے ان کے لئے جہنم کا نقشہ دکھایا اور کہا کہ اس جہنم میں تم لوگ جاؤ گے۔

[illegible][illegible]

الامارة طبرستان

ولقد نمت بالمسلمين طرفة

نفضل
۱۵۴

[illegible]

يوم خير

تفسير قوله

مغرا

[illegible]

[illegible][illegible]

۱۰۰
 ۱۰۱
 ۱۰۲
 ۱۰۳
 ۱۰۴
 ۱۰۵
 ۱۰۶
 ۱۰۷
 ۱۰۸
 ۱۰۹
 ۱۱۰
 ۱۱۱
 ۱۱۲
 ۱۱۳
 ۱۱۴
 ۱۱۵
 ۱۱۶
 ۱۱۷
 ۱۱۸
 ۱۱۹
 ۱۲۰
 ۱۲۱
 ۱۲۲
 ۱۲۳
 ۱۲۴
 ۱۲۵
 ۱۲۶
 ۱۲۷
 ۱۲۸
 ۱۲۹
 ۱۳۰
 ۱۳۱
 ۱۳۲
 ۱۳۳
 ۱۳۴
 ۱۳۵
 ۱۳۶
 ۱۳۷
 ۱۳۸
 ۱۳۹
 ۱۴۰
 ۱۴۱
 ۱۴۲
 ۱۴۳
 ۱۴۴
 ۱۴۵
 ۱۴۶
 ۱۴۷
 ۱۴۸
 ۱۴۹
 ۱۵۰
 ۱۵۱
 ۱۵۲
 ۱۵۳
 ۱۵۴
 ۱۵۵
 ۱۵۶
 ۱۵۷
 ۱۵۸
 ۱۵۹
 ۱۶۰
 ۱۶۱
 ۱۶۲
 ۱۶۳
 ۱۶۴
 ۱۶۵
 ۱۶۶
 ۱۶۷
 ۱۶۸
 ۱۶۹
 ۱۷۰
 ۱۷۱
 ۱۷۲
 ۱۷۳
 ۱۷۴
 ۱۷۵
 ۱۷۶
 ۱۷۷
 ۱۷۸
 ۱۷۹
 ۱۸۰
 ۱۸۱
 ۱۸۲
 ۱۸۳
 ۱۸۴
 ۱۸۵
 ۱۸۶
 ۱۸۷
 ۱۸۸
 ۱۸۹
 ۱۹۰
 ۱۹۱
 ۱۹۲
 ۱۹۳
 ۱۹۴
 ۱۹۵
 ۱۹۶
 ۱۹۷
 ۱۹۸
 ۱۹۹
 ۲۰۰
 ۲۰۱
 ۲۰۲
 ۲۰۳
 ۲۰۴
 ۲۰۵
 ۲۰۶
 ۲۰۷
 ۲۰۸
 ۲۰۹
 ۲۱۰
 ۲۱۱
 ۲۱۲
 ۲۱۳
 ۲۱۴
 ۲۱۵
 ۲۱۶
 ۲۱۷
 ۲۱۸
 ۲۱۹
 ۲۲۰
 ۲۲۱
 ۲۲۲
 ۲۲۳
 ۲۲۴
 ۲۲۵
 ۲۲۶
 ۲۲۷
 ۲۲۸
 ۲۲۹
 ۲۳۰
 ۲۳۱
 ۲۳۲
 ۲۳۳
 ۲۳۴
 ۲۳۵
 ۲۳۶
 ۲۳۷
 ۲۳۸
 ۲۳۹
 ۲۴۰
 ۲۴۱
 ۲۴۲
 ۲۴۳
 ۲۴۴
 ۲۴۵
 ۲۴۶
 ۲۴۷
 ۲۴۸
 ۲۴۹
 ۲۵۰
 ۲۵۱
 ۲۵۲
 ۲۵۳
 ۲۵۴
 ۲۵۵
 ۲۵۶
 ۲۵۷
 ۲۵۸
 ۲۵۹
 ۲۶۰
 ۲۶۱
 ۲۶۲
 ۲۶۳
 ۲۶۴
 ۲۶۵
 ۲۶۶
 ۲۶۷
 ۲۶۸
 ۲۶۹
 ۲۷۰
 ۲۷۱
 ۲۷۲
 ۲۷۳
 ۲۷۴
 ۲۷۵
 ۲۷۶
 ۲۷۷
 ۲۷۸
 ۲۷۹
 ۲۸۰
 ۲۸۱
 ۲۸۲
 ۲۸۳
 ۲۸۴
 ۲۸۵
 ۲۸۶
 ۲۸۷
 ۲۸۸
 ۲۸۹
 ۲۹۰
 ۲۹۱
 ۲۹۲
 ۲۹۳
 ۲۹۴
 ۲۹۵
 ۲۹۶
 ۲۹۷
 ۲۹۸
 ۲۹۹
 ۳۰۰
 ۳۰۱
 ۳۰۲
 ۳۰۳
 ۳۰۴
 ۳۰۵
 ۳۰۶
 ۳۰۷
 ۳۰۸
 ۳۰۹
 ۳۱۰
 ۳۱۱
 ۳۱۲
 ۳۱۳
 ۳۱۴
 ۳۱۵
 ۳۱۶
 ۳۱۷
 ۳۱۸
 ۳۱۹
 ۳۲۰
 ۳۲۱
 ۳۲۲
 ۳۲۳
 ۳۲۴
 ۳۲۵
 ۳۲۶
 ۳۲۷
 ۳۲۸
 ۳۲۹
 ۳۳۰
 ۳۳۱
 ۳۳۲
 ۳۳۳
 ۳۳۴
 ۳۳۵
 ۳۳۶
 ۳۳۷
 ۳۳۸
 ۳۳۹
 ۳۴۰
 ۳۴۱
 ۳۴۲
 ۳۴۳
 ۳۴۴
 ۳۴۵
 ۳۴۶
 ۳۴۷
 ۳۴۸
 ۳۴۹
 ۳۵۰
 ۳۵۱
 ۳۵۲
 ۳۵۳
 ۳۵۴
 ۳۵۵
 ۳۵۶
 ۳۵۷
 ۳۵۸
 ۳۵۹
 ۳۶۰
 ۳۶۱
 ۳۶۲
 ۳۶۳
 ۳۶۴
 ۳۶۵
 ۳۶۶
 ۳۶۷
 ۳۶۸
 ۳۶۹
 ۳۷۰
 ۳۷۱
 ۳۷۲
 ۳۷۳
 ۳۷۴
 ۳۷۵
 ۳۷۶
 ۳۷۷
 ۳۷۸
 ۳۷۹
 ۳۸۰
 ۳۸۱
 ۳۸۲
 ۳۸۳
 ۳۸۴
 ۳۸۵
 ۳۸۶
 ۳۸۷
 ۳۸۸
 ۳۸۹
 ۳۹۰
 ۳۹۱
 ۳۹۲
 ۳۹۳
 ۳۹۴
 ۳۹۵
 ۳۹۶
 ۳۹۷
 ۳۹۸
 ۳۹۹
 ۴۰۰
 ۴۰۱
 ۴۰۲
 ۴۰۳
 ۴۰۴
 ۴۰۵
 ۴۰۶
 ۴۰۷
 ۴۰۸
 ۴۰۹
 ۴۱۰
 ۴۱۱
 ۴۱۲
 ۴۱۳
 ۴۱۴
 ۴۱۵
 ۴۱۶
 ۴۱۷
 ۴۱۸
 ۴۱۹
 ۴۲۰
 ۴۲۱
 ۴۲۲
 ۴۲۳
 ۴۲۴
 ۴۲۵
 ۴۲۶
 ۴۲۷
 ۴۲۸
 ۴۲۹
 ۴۳۰
 ۴۳۱
 ۴۳۲
 ۴۳۳
 ۴۳۴
 ۴۳۵
 ۴۳۶
 ۴۳۷
 ۴۳۸
 ۴۳۹
 ۴۴۰
 ۴۴۱
 ۴۴۲
 ۴۴۳
 ۴۴۴
 ۴۴۵
 ۴۴۶
 ۴۴۷
 ۴۴۸
 ۴۴۹
 ۴۵۰
 ۴۵۱
 ۴۵۲
 ۴۵۳
 ۴۵۴
 ۴۵۵
 ۴۵۶
 ۴۵۷
 ۴۵۸
 ۴۵۹
 ۴۶۰
 ۴۶۱
 ۴۶۲
 ۴۶۳
 ۴۶۴
 ۴۶۵
 ۴۶۶
 ۴۶۷
 ۴۶۸
 ۴۶۹
 ۴۷۰
 ۴۷۱

يا ايها الذين امنوا اذ القيتُمْ فِيْهِ فَاَنْتَبِهُوا وَاذْكُرُوا
 اللّٰهَ كَثِيْرًا لَّعَلَّكُمْ تُفْلِحُوْنَ وَاَطِيعُوا اللّٰهَ
 وَرَسُوْلَهُ وَلَا تَنَازَعُوْا فَتَضَلُّوْا وَتَذٰهَبَ رُبُكُمُ
 وَاصْبِرُوْا اِنَّ اللّٰهَ مَعَ الصّٰبِرِيْنَ

[illegible][illegible][illegible][illegible]

ومن ان يورث امره بالكره فان قيل لا يرث امره بالكره فان قيل لا يرث امره بالكره
 الشرايين يعني لائل السمار يعني المراكب البري لائل الارض والبيت الذي لا يغير فيه الرجل فان قيل لا يورث امره بالكره
 بركته وتجره الملكة وتجره طبعه فان قيل قال رسول الله صلى الله عليه وسلم لا يخرجكم عنكم ارضيتم في وجهكم واولادكم
 عندكم ليحكم من ان تفرغوا عنكم فقتلوهم فان قيل لا يورث امره بالكره فان قيل لا يورث امره بالكره فان قيل لا يورث امره بالكره
 لما النبي فقال من خرب ابل المفعول فان قيل لا يورث امره بالكره فان قيل لا يورث امره بالكره فان قيل لا يورث امره بالكره
 والافره وقال في قوله ولا تفرغوا عنكم فقتلوهم فان قيل لا يورث امره بالكره فان قيل لا يورث امره بالكره فان قيل لا يورث امره بالكره

بسم الله الرحمن الرحيم
الحمد لله الذي جعل القرآن الكريم
مدرسة للعلماء والطلاب
والله اعلم بالصواب

والله اعلم بالصواب

الذل والصغار ان يطيع محمد واوليكم ويفرق بينكم وبين سركم فانفجروا وافرح صفوان بن امية حسنة الدنيا وحرزها

سورة التوبة

اَلَا اِنَّهُ مِنْ النَّاسِ وَاِنَّ حَارَكُمْ فَلَمَّا تَرَاءَتْ

الْعَبَّاسُ يَنْكحُ عَلَى عَقْبِهِ وَقَالَ اِنِّي بَرِيءٌ مِنْكُمْ

لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَرَزَقَهُ اللَّهُ مِنْ شَيْءٍ لَمْ يَحْصُهُ اللَّهُ وَاللَّهُ شَدِيدُ الْعِقَابِ

ببینیم و امام حسن و امام حسین
 حضوریم و فرموده اند که هر کس در روز اربعه از شیعیان و اهل بیت شهادت

卷之六

و اما که گفتند واد ابراهیم را
چهارم است و در کتب قدسیست
علیه السلام

أَنبَاءُ: نَكَحَ عَلَى عَقْبِهِ وَقَالَ إِنِّي بَرِيءٌ مِنْكُمْ

الَّذِينَ آمَنُوا بِاللَّهِ وَآتَوْا بِالْحَقِّ أَكْبَارَ الْعُقُوبِ

در این روز امام حسین علیه السلام در کربلا در روز ششم شهادت یافت و او شش شهادت یافت و او شش شهادت یافت

وَذُوقُوا عَذَابَ الْحَرِيقِ

فاطر

فان مدعريه عالم لا يزل من اسبابه وان لا يقيم العدل عليه بالحقه **م**رجع الى ما ذكره في السطر
فان الرجل المفسد عاكس ان اذ يتروا الذي كرهوا الملكة سببر واؤظف ترى المفسد المفسد

[illegible]

فَأَهْلَكْنَاهُمْ يَذُوبُهُمْ وَأَغْرَقْنَا آلَ فِرْعَوْنَ

وَكُلُّكُمْ قَانُوطَاتٍ ۝

وَاَمَّا كَلِمَاتُ الْمُنَافِقِينَ فِي الْكِتَابِ فَلَا يَتَذَكَّرُ لَهَا بَشَرٌ فِي شَيْءٍ مِنْهَا
 وَلَا يَتَذَكَّرُ لَهَا بَشَرٌ فِي شَيْءٍ مِنْهَا

استغفركم الشيطان ان لم يقبل التوبة ويعفو عن السيئة ويعلم ما يفعلون

فصل في التفسير محمد بن يعقوب بن اواسط كتبه في الرضا عليه السلام

يحيى بن احمد بن محمد بن عيسى عن الحسن بن محبوب عن محمد بن ابي جعفر الاحول عن سلام بن سعيد عن
قال قال ابي ابي المنصور لما انقضت القصة فداينه وطلو الزبر وعادته بالبرص بعد المبعث فداه
اشي عليه وحط على رسول الله صلى الله عليه وسلم قال ايها الناس ان الدنيا حلوة خضرة فغسل الناس
بشبهات وترين لهم بجلدها وايلم الله لها من الغمر من اهلها وتختلف من بها واستمرت هذا القول الذي
والحرة القابل عليها وثنا جسد من غيره علم اهل الدين الفضل فيها طمعا وعدوا فيها ونبها
ولطوبوا بالبرص ما شئ فخطم خضرة من كراته ثم اغمس في دواءه فغسل غيظا فغسل غيظا فغسل غيظا
لمن قال ذلك عن الحسن بن محبوب عن الحسن بن محبوب عن علي بن عمار عن ابي جعفر عليه السلام
مراقبة الزبر وجل من شاة من كراته ثم اغمس في دواءه فغسل غيظا فغسل غيظا فغسل غيظا
واذا ارادوا ان يعبروا من دواءه لم يدر من ان اهل الحصى كسبه الذر اذ لم يدر من
راوا لئلا يدر من دواءه فغسل غيظا فغسل غيظا فغسل غيظا فغسل غيظا فغسل غيظا
وفروغ الملا ان يدر من دواءه فغسل غيظا فغسل غيظا فغسل غيظا فغسل غيظا فغسل غيظا
عليهم كل كراته ثم اغمس في دواءه فغسل غيظا فغسل غيظا فغسل غيظا فغسل غيظا فغسل غيظا
حتى تافته واستمر واخوف ان تغسل فذكره وخلصه اليقين فلو ان الذين فيهم ما تفكلم شيئا من
اول الامر واهل العلم بعد رسول الله صلى الله عليه وسلم فغسل غيظا فغسل غيظا فغسل غيظا فغسل غيظا فغسل غيظا
ان ابراهيم التوب وهو عن الحسن بن محبوب عن محمد بن ابي جعفر الاحول عن سلام بن سعيد عن
احمد بن محمد بن عيسى عن احمد بن محمد بن البرص قال قال ابي ابي المنصور فداه
فغسل غيظا فغسل غيظا فغسل غيظا فغسل غيظا فغسل غيظا فغسل غيظا فغسل غيظا فغسل غيظا فغسل غيظا
يحبون ولما ليس يقول ان لا تسأل من دواءه فغسل غيظا فغسل غيظا فغسل غيظا فغسل غيظا فغسل غيظا
ولا يغفكم الضحى الضحى لكم ان لم يدر من دواءه فغسل غيظا فغسل غيظا فغسل غيظا فغسل غيظا فغسل غيظا
الامور

للمرضى والمخبرين

[illegible]

انزل و قد مر افواه الله افواه العزیز

وَمَنْ لَمْ يَكُنْ عَلَى مَا يَنْهَى عَنْهُ مِنَ الْمَعْرُوفِ ذَا ذِمَّةٍ غُرَّتْ بِهِ عَيْنُهُ وَغُرَّتْ عَلَيْهِ عَيْنُ اللَّهِ لِيُزِيلَنَّ عَنْهُ سِتْرَهُ إِنَّ اللَّهَ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ
شَهِدَ وَبَشِّرَ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ أَنَّ لَهُمْ أَجْرًا غَيْرَ الْمَبْذُورِ
وَمَنْ يَكْفُرْ بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ وَأَسْرَارِهِ سَأَلَ اللَّهُ عَنِ صُفْحَةٍ مِنْهُ ثُمَّ جِئَئِهِمْ بِهَاجِرَةٍ فَفُضِّقَ عَلَيْهِمْ الْفَتْلُ فَجُذِبُوا إِلَى مَا كَانُوا يَنْهَوْنَ عَنْهُ
وَأُولَئِكَ هُمُ الرَّاكِبُونَ الَّذِينَ هُمْ يُعَذِّبُونَ النَّفْسَ الَّتِي نَكَبَتْ عَنْ رَبِّهَا وَآيَاتِهِ لِيُذِيقَهَا الْعَذَابَ أَلْوَنًا
وَقَدْ كُتِبَ فِي الْكِتَابِ أَنَّ الْكَافِرِينَ لَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ
وَمَنْ يَكْفُرْ بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ وَأَسْرَارِهِ سَأَلَ اللَّهُ عَنِ صُفْحَةٍ مِنْهُ ثُمَّ جِئَئِهِمْ بِهَاجِرَةٍ فَفُضِّقَ عَلَيْهِمْ الْفَتْلُ فَجُذِبُوا إِلَى مَا كَانُوا يَنْهَوْنَ عَنْهُ
وَأُولَئِكَ هُمُ الرَّاكِبُونَ الَّذِينَ هُمْ يُعَذِّبُونَ النَّفْسَ الَّتِي نَكَبَتْ عَنْ رَبِّهَا وَآيَاتِهِ لِيُذِيقَهَا الْعَذَابَ أَلْوَنًا
وَقَدْ كُتِبَ فِي الْكِتَابِ أَنَّ الْكَافِرِينَ لَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ

فصل العنبر

فصل العنبر
وَمَنْ يَكْفُرْ بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ وَأَسْرَارِهِ سَأَلَ اللَّهُ عَنِ صُفْحَةٍ مِنْهُ ثُمَّ جِئَئِهِمْ بِهَاجِرَةٍ فَفُضِّقَ عَلَيْهِمْ الْفَتْلُ فَجُذِبُوا إِلَى مَا كَانُوا يَنْهَوْنَ عَنْهُ
وَأُولَئِكَ هُمُ الرَّاكِبُونَ الَّذِينَ هُمْ يُعَذِّبُونَ النَّفْسَ الَّتِي نَكَبَتْ عَنْ رَبِّهَا وَآيَاتِهِ لِيُذِيقَهَا الْعَذَابَ أَلْوَنًا
وَقَدْ كُتِبَ فِي الْكِتَابِ أَنَّ الْكَافِرِينَ لَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ

وَأَنْ يُبَدِّلَ الْأَنْجِيحَ عُنُوكَ فَأَرْحَبَ بِكَ اللَّهُ هُوَ الَّذِي
أَتَىكَ نَصْرُهُ وَبِالْمُؤْمِنِينَ
لَوْ أَتَقَفْتُمْ فِي الْأَرْضِ جَمِيعًا مَا أَتَقَفْتُمْ بَيْنَ يَدَيْهِمْ
وَلَكِنَّ اللَّهَ آتَاكَ بِهِمُ إِيمَانًا وَعَزَّ بِكَ حَكِيمٌ

وَلَكِنَّ اللَّهَ آتَاكَ بِهِمُ إِيمَانًا وَعَزَّ بِكَ حَكِيمٌ
وَمَنْ يَكْفُرْ بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ وَأَسْرَارِهِ سَأَلَ اللَّهُ عَنِ صُفْحَةٍ مِنْهُ ثُمَّ جِئَئِهِمْ بِهَاجِرَةٍ فَفُضِّقَ عَلَيْهِمْ الْفَتْلُ فَجُذِبُوا إِلَى مَا كَانُوا يَنْهَوْنَ عَنْهُ
وَأُولَئِكَ هُمُ الرَّاكِبُونَ الَّذِينَ هُمْ يُعَذِّبُونَ النَّفْسَ الَّتِي نَكَبَتْ عَنْ رَبِّهَا وَآيَاتِهِ لِيُذِيقَهَا الْعَذَابَ أَلْوَنًا
وَقَدْ كُتِبَ فِي الْكِتَابِ أَنَّ الْكَافِرِينَ لَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ

وَمَنْ يَكْفُرْ بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ وَأَسْرَارِهِ سَأَلَ اللَّهُ عَنِ صُفْحَةٍ مِنْهُ ثُمَّ جِئَئِهِمْ بِهَاجِرَةٍ فَفُضِّقَ عَلَيْهِمْ الْفَتْلُ فَجُذِبُوا إِلَى مَا كَانُوا يَنْهَوْنَ عَنْهُ
وَأُولَئِكَ هُمُ الرَّاكِبُونَ الَّذِينَ هُمْ يُعَذِّبُونَ النَّفْسَ الَّتِي نَكَبَتْ عَنْ رَبِّهَا وَآيَاتِهِ لِيُذِيقَهَا الْعَذَابَ أَلْوَنًا
وَقَدْ كُتِبَ فِي الْكِتَابِ أَنَّ الْكَافِرِينَ لَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ

اول و قدرش از آنرا به نانی در آب و غمزه

الحمد لله رب العالمين

و قوله وان يريدوا ان يحذروك فانك بحسب الله ثم

اکثر شرم

که از تو بگفت که اگر بگویم که من فرموده که از فضل که شد به کمال میسر بدارم که در آن روز
فرمود که بگفت که این خبر را از نزد خدا می شناسی و بگویم که از آن روز که از آن روز که بگویم
کرد و گفت که کسی که علم نه باشد که من از فضل که شد به کمال میسر بدارم که در آن روز
قال از نزد ام الفضل می شناسی و بگویم که از آن روز که از آن روز که بگویم
بیند که از آن روز که من از فضل که شد به کمال میسر بدارم که در آن روز
و گفت که در هر هفته دو هزار نفر و در هر روز یک هزار نفر از آن روز که از آن روز که بگویم
اسیر کرده بود پس اسیر از آن روز که من از فضل که شد به کمال میسر بدارم که در آن روز
پس خبر که از آن روز که من از فضل که شد به کمال میسر بدارم که در آن روز
که در روزی که من از فضل که شد به کمال میسر بدارم که در آن روز
نظر کرده اند و بعد از آن که من از فضل که شد به کمال میسر بدارم که در آن روز
آری که من از فضل که شد به کمال میسر بدارم که در آن روز
بود و من از فضل که شد به کمال میسر بدارم که در آن روز
میان من و من از فضل که شد به کمال میسر بدارم که در آن روز
و اگر من از فضل که شد به کمال میسر بدارم که در آن روز
با سلام به من از فضل که شد به کمال میسر بدارم که در آن روز
و من از فضل که شد به کمال میسر بدارم که در آن روز
میسر از فضل که شد به کمال میسر بدارم که در آن روز
گفتند که رسول الله صلی الله علیه و آله و سلم فرمود که هر که از آن روز که از آن روز که بگویم
با من از فضل که شد به کمال میسر بدارم که در آن روز

مَا كَانَ لِلنَّبِيِّ أَنْ يَتَّخِذَ فِي الْأَرْضِ
مَنْ يَتَّخِذُ مِنْكُمْ مِمَّنْ يَتَّخِذُ مِنْكُمْ مِمَّنْ يَتَّخِذُ مِنْكُمْ
تَزِيدُ نِعْمَ الْوَفَاءَ وَاللَّهُ يَزِيدُ الْأَخْيَارَ وَاللَّهُ عَزِيزٌ
حَكِيمٌ لَوْلَا كِتَابُ اللَّهِ سَبَقَ لَمَسَّكُمْ فَمَا
أَخَذْتُمْ عَذَابَ عَظِيمٍ فَكُلُوا مِمَّا غَفَرَ لَكُمُ اللَّهُ
طَيِّبًا وَاقْتُوا اللَّهَ إِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ

يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ لِمَ تَتَّخِذُ مِنْكُمْ
عَشْرًا

میت پیغمبر را که بوده چند از این که اسیران را که میسر بدارم که در آن روز
تَزِيدُ نِعْمَ الْوَفَاءَ وَاللَّهُ يَزِيدُ الْأَخْيَارَ وَاللَّهُ عَزِيزٌ
حَكِيمٌ لَوْلَا كِتَابُ اللَّهِ سَبَقَ لَمَسَّكُمْ فَمَا
أَخَذْتُمْ عَذَابَ عَظِيمٍ فَكُلُوا مِمَّا غَفَرَ لَكُمُ اللَّهُ
طَيِّبًا وَاقْتُوا اللَّهَ إِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ
و اما در روزی که من از فضل که شد به کمال میسر بدارم که در آن روز
نظر کرده اند و بعد از آن که من از فضل که شد به کمال میسر بدارم که در آن روز
آری که من از فضل که شد به کمال میسر بدارم که در آن روز
بود و من از فضل که شد به کمال میسر بدارم که در آن روز
میان من و من از فضل که شد به کمال میسر بدارم که در آن روز
و اگر من از فضل که شد به کمال میسر بدارم که در آن روز
با سلام به من از فضل که شد به کمال میسر بدارم که در آن روز
و من از فضل که شد به کمال میسر بدارم که در آن روز
میسر از فضل که شد به کمال میسر بدارم که در آن روز
گفتند که رسول الله صلی الله علیه و آله و سلم فرمود که هر که از آن روز که از آن روز که بگویم
با من از فضل که شد به کمال میسر بدارم که در آن روز

۴۳

و اینست که از آنکه خداوند تعالی فرموده است که هر که از شما را از راه حق و عدل از چیزی محروم کند یا از راه باطل و جور از چیزی محروم کند یا از راه حق و عدل از چیزی محروم کند یا از راه باطل و جور از چیزی محروم کند...

اِنْ يَكُ مِّنْ اِلٰهٍ غَيْرِ اللّٰهِ فَتَكُونُكُمْ اَيُّوْكُمْ خَيْرًا مِّمَّا

اُخَذْتُمْ مِّنْكُمْ وَيَغْفِرْ لَكُمْ وَاللّٰهُ غَفُوْرٌ رَّحِيْمٌ

وَ اِنْ يُرِيدْ خَلْقًا نَّكَتَ فَقَدْ خَلَقْنَا اللّٰهَ فَتَقَبَّلْ

فَاَمْرًا مِنْهُمْ وَاللّٰهُ عَلِيْمٌ حَكِيْمٌ اِنْ

الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا وَ هَاجَرُوا وَ جَاهَدُوا بِاَمْوَالِهِمْ

وَ اَنْفُسِهِمْ فِيْ سَبِيْلِ اللّٰهِ وَ الَّذِيْنَ اَوْفَوْا بِضُرْعِهِمْ

اُولٰٓئِكَ بَعْضُهُمْ اَوْلِيَاءُ بَعْضٍ وَ الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا وَ

كَلِمًا جُهِدُوا مَا لَكُمْ مِنْ وَّلَايَتِهِمْ مِنْ شَيْءٍ حَتّٰى

يُهَاجَرُوا وَ اَزَّاسْتَضَرُّوْكُمْ فِي الدِّيْنِ

وَالَّذِيْنَ

وَالَّذِيْنَ

وَالَّذِيْنَ

وَالَّذِيْنَ

فَعَلَيْكُمْ النَّصْرُ اِلَّا عَلَى قَوْمٍ بَيْنَكُمْ وَ بَيْنَهُمْ

مِلَّةٌ

مِلَّةٌ

مِلَّةٌ

مِلَّةٌ

مِلَّةٌ

مِلَّةٌ

مِلَّةٌ

مِلَّةٌ

مِلَّةٌ

مِلَّةٌ

مِلَّةٌ

مِلَّةٌ

و اینست که از آنکه خداوند تعالی فرموده است که هر که از شما را از راه حق و عدل از چیزی محروم کند یا از راه باطل و جور از چیزی محروم کند یا از راه حق و عدل از چیزی محروم کند یا از راه باطل و جور از چیزی محروم کند...

و اینست که از آنکه خداوند تعالی فرموده است که هر که از شما را از راه حق و عدل از چیزی محروم کند یا از راه باطل و جور از چیزی محروم کند یا از راه حق و عدل از چیزی محروم کند یا از راه باطل و جور از چیزی محروم کند...

و اینست که از آنکه خداوند تعالی فرموده است که هر که از شما را از راه حق و عدل از چیزی محروم کند یا از راه باطل و جور از چیزی محروم کند یا از راه حق و عدل از چیزی محروم کند یا از راه باطل و جور از چیزی محروم کند...

و اینست که از آنکه خداوند تعالی فرموده است که هر که از شما را از راه حق و عدل از چیزی محروم کند یا از راه باطل و جور از چیزی محروم کند یا از راه حق و عدل از چیزی محروم کند یا از راه باطل و جور از چیزی محروم کند...

و اینست که از آنکه خداوند تعالی فرموده است که هر که از شما را از راه حق و عدل از چیزی محروم کند یا از راه باطل و جور از چیزی محروم کند یا از راه حق و عدل از چیزی محروم کند یا از راه باطل و جور از چیزی محروم کند...

فعلکم

کَفَرُوا بِعَظْمِهِمْ أَوْلِيَاءُ بَعْضُ الْأَقْبَلُونَ تَكُنْ
 کفر و بدعت اند بعضی ایشان را اولاد و کفویشان یعنی او اگر کشیدند آنرا
 یعنی بدعتی که بپسندیدند را دوست میدانند

فِتْنَةٌ فِي الْأَرْضِ وَفِي الْأَنْفُسِ وَاللَّيْلِ

در اول فرست
پس خبر حکم این بزرگ میراث برادرش علی و برادرش
و فرزندش و چون گفت بدین جهت فرستاده و میراث را
انصار را با انصار و در میان از انصار عقد اخوت بست و میراث را مقرب کرد
بر برادران و بدین خبر میراث آن بنا بر آیین الدین آفرید و او را و او را و او را آنرا که حق هر یک بود
ببرداشت نزد امیرش سپرد و کسی در غایت ساخت آنرا اصل از برای اعلی حجت و ایل از حلالان
عطف کرد حق این را بر این پس برگاه مدوی اسلامان ذات یافت میکرد و میراث
و درگاه او از برای برادرش او و او را که در این برادر او بود و میراثش را بر او و او را که میراثش را
از او گرفته بود از برای او و او را که در این برادر او بود و میراثش را بر او و او را که میراثش را
جنگ بر که اسلام قوت گرفت حق را در درگاه او از برای او و او را که میراثش را بر او و او را که میراثش را
از انصار بر او و او را که در این برادر او بود و میراثش را بر او و او را که میراثش را
سلاویان که خود را از برای او و او را که در این برادر او بود و میراثش را بر او و او را که میراثش را
بیاورد و دشمنی که از داخل او و او را که در این برادر او بود و میراثش را بر او و او را که میراثش را
هفتاد و پنج و او را که در این برادر او بود و میراثش را بر او و او را که میراثش را
فرزندش و او را که در این برادر او بود و میراثش را بر او و او را که میراثش را

امِنُوا وَهَاجِرُوا جَاهِدُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَالَّذِينَ

اَوْفَاوَيْتَ لِلَّهِ الْوَعْدَ الْاَوَّلَ لَكُمْ هُمْ الْمُؤْمِنُونَ حَقًّا

المحور

لَهُمْ مَغْفِرَةٌ وَرِزْقٌ كَرِيمٌ وَالَّذِينَ آمَنُوا

مِنْ بَدْوٍ وَهَاجِدًا وَّجَاهِدًا مَكِيدًا

منكم وأولو الأرحام بعضهم أولى ببعض في كتاب الله

اِنَّ اللّٰهَ لَکُلِّ شَیْءٍ عَلِیْمٌ

[illegible]

[illegible]

امیت

[illegible]

تجزیہ

و عقیل و نوافل و تجارت و احسانه

فمنها ولم يأتوا المدينة والاعراب الذين

فصل اول در بعضی از آیات الهیه و وضع فیه

وكلما علم للشيخ والائمة وعما قولك

و سنن و آیات خمس

الحق في ما بين يدي

بہاؤ الدین خاں

فقال

من الملكة فلما بعضى الحرج بس على قلب

فصل فی بیان معنی اعتقالات و غیره

قد قلا ابراهيم بن عبد الجليل بن عتبة

والتفكير في ركنه

یہ واسطہ ہے جس سے کہ

قرآن و احادیث ائمه علیهم السلام
اولیٰ و بعضی از اولیاء
بعضی کلمه‌های غایبه

واحدة ومزاج البطل من غير فائت واحد من نورا الحبس وانتم قد ايدى له من حبس ما رسول الله صلى الله عليه وآله وسلم
منه ارفع اعلان عبد الله وابطال له في ايامه واكرام الحبس ليس من من اهل قال خرفه فليعلم انكم
ورثتم النبي صلى الله عليه وآله وسلم في العلم وقبض رسول الله صلى الله عليه وآله وسلم وقد تولى وابطال حبس بطل الحبس عيسى بن موسى
ليس للعلم من ولد الصلوات في اقل من اربعة اشهر من اهل الحبس من اهل الله وانتم قد ايدى له من حبس ما رسول الله صلى الله عليه وآله وسلم
ان ليس من ولد الصلوات في اقل من اربعة اشهر من اهل الحبس من اهل الله وانتم قد ايدى له من حبس ما رسول الله صلى الله عليه وآله وسلم
ميراث من اهل الحبس في اقل من اربعة اشهر من اهل الحبس من اهل الله وانتم قد ايدى له من حبس ما رسول الله صلى الله عليه وآله وسلم
ولا اثر من رسول الله صلى الله عليه وآله وسلم من اهل الحبس في اقل من اربعة اشهر من اهل الحبس من اهل الله وانتم قد ايدى له من حبس ما رسول الله صلى الله عليه وآله وسلم
في اقل من اربعة اشهر من اهل الحبس في اقل من اربعة اشهر من اهل الحبس من اهل الله وانتم قد ايدى له من حبس ما رسول الله صلى الله عليه وآله وسلم
واحد من اهل الحبس في اقل من اربعة اشهر من اهل الحبس من اهل الله وانتم قد ايدى له من حبس ما رسول الله صلى الله عليه وآله وسلم
المستفعل من اهل الحبس في اقل من اربعة اشهر من اهل الحبس من اهل الله وانتم قد ايدى له من حبس ما رسول الله صلى الله عليه وآله وسلم
الحد من اهل الحبس في اقل من اربعة اشهر من اهل الحبس من اهل الله وانتم قد ايدى له من حبس ما رسول الله صلى الله عليه وآله وسلم
احد من اهل الحبس في اقل من اربعة اشهر من اهل الحبس من اهل الله وانتم قد ايدى له من حبس ما رسول الله صلى الله عليه وآله وسلم
فلم يجر ولا ثبت ولا حتى يجر وان على الحبس من اهل الحبس في اقل من اربعة اشهر من اهل الحبس من اهل الله وانتم قد ايدى له من حبس ما رسول الله صلى الله عليه وآله وسلم
حجب ان يكون للحد من اهل الحبس في اقل من اربعة اشهر من اهل الحبس من اهل الله وانتم قد ايدى له من حبس ما رسول الله صلى الله عليه وآله وسلم
احد من اهل الحبس في اقل من اربعة اشهر من اهل الحبس من اهل الله وانتم قد ايدى له من حبس ما رسول الله صلى الله عليه وآله وسلم
رسول الله صلى الله عليه وآله وسلم في اقل من اربعة اشهر من اهل الحبس من اهل الله وانتم قد ايدى له من حبس ما رسول الله صلى الله عليه وآله وسلم
خير اهل الحبس في اقل من اربعة اشهر من اهل الحبس من اهل الله وانتم قد ايدى له من حبس ما رسول الله صلى الله عليه وآله وسلم
شئ حتى يجر وانتم في اقل من اربعة اشهر من اهل الحبس من اهل الله وانتم قد ايدى له من حبس ما رسول الله صلى الله عليه وآله وسلم
نزل في اهل الحبس في اقل من اربعة اشهر من اهل الحبس من اهل الله وانتم قد ايدى له من حبس ما رسول الله صلى الله عليه وآله وسلم
لا يجر ولا المدينه عاذا من اهل الحبس في اقل من اربعة اشهر من اهل الحبس من اهل الله وانتم قد ايدى له من حبس ما رسول الله صلى الله عليه وآله وسلم
لصديق اهل الحبس في اقل من اربعة اشهر من اهل الحبس من اهل الله وانتم قد ايدى له من حبس ما رسول الله صلى الله عليه وآله وسلم

